

VYTIŠ

No. 5

VOLUME 41

GEGUŽIS-
MAY,
1955

EDITOR — DR. JUOZAS LEIMONAS,

52 Thomas Park, South Boston 27, Mass.

Asst. Editor — PHYLLIS GRENDAL,

395 W. Broadway, South Boston 27, Mass.

* * *

**KNIGHTS OF LITHUANIA SUPREME COUNCIL
OFFICERS 1954—1955**REV. ALBERT J. CONTONS, Spiritual Director
50 W. 6th St., South Boston 27, Mass.ALEXANDER WESEY-VASILIAUSKAS, President
72 Steamboat Road, Great Neck, New YorkEDWARD A. DANIELS, Vice President
4 Marion Avenue, Worcester, Mass.JOSEPH A. SAKEVICH, Vice President
94 Grace St., Irvington 11, New JerseyDIANE O. SHATAS, Recording Secretary
784 East Broadway, South Boston 27, Mass.MRS. TILLIE A. GERULIS, Financial Secretary
38 Providence St., Worcester 4, Mass.WILLIAM KOLICIUS, Jr., Treasurer
3522 Marge Drive, Pittsburgh 34, Pa.FRANK J. VASKAS, Trustee
206 Van Buren St., Newark 5, New JerseyJOHN S. DANIELS, Trustee
149 W. Eighth St., S. Boston 27, Mass.KONSTANT J. SAVICKAS, Esq., Legal Adviser
4107 S. Archer Ave., Chicago, Illinois**RITUAL COMMITTEE**LONGINAS L. SVELNIS, Chairman
163 "I" St., South Boston 27, Mass.ADELE CERESKA, Secretary
58 E. Mountain St., Worcester, Mass.V. ED. PAVIS,
1409 S. 51st Court, Cicero 50, Illinois**LITHUANIAN AFFAIRS COMMITTEE**JOHN CHERVOKAS, Chairman
31 Earle St., Norwood, Mass.Chicago District — JOSEPHINE KUIZIN,
2781 W. 10th Place, Gary, IndianaPittsburgh District — MRS. MILDRED CHINIK,
4649 Cook Ave., Pittsburgh 36, Pa.New York - New Jersey District ANNE KLEM
183 Dukes St., Kearny, New JerseyNew England District — ANNE MILLER,
602 Millbury St., Worcester 10, Mass.**HONORARY MEMBERSHIP COMMITTEE**LEONARD ŠIMUTIS, Chairman; JACK L. JATIS, Secretary;
ANTHONY J. MAZEIKA, FRANK RAZVADAUSKAS,
IGNAS SAKALAS.**CONTENTS — TURINYS**

LIET. KATALIKAMS — Arkiv. Juozapas J. Skvireckas	3
DIEVO BENDRADARBĖ — Alfa Sušinskas	4
BEFORE YOU MARRY — Rev. Albert J. Contons	6
RELIGIOUS SISTERS — THEIR STORY	8
VYČIAI IR SESELĖS	11
LIETUVAITĖS SESELĖS	13
ROUBLES and RUBBISH — Richard M. Mills	15
LITHUANIAN MILK ROUTE — Arėjas Vitkauskas	16
LIETUVOS VYČIŲ ISTORIJA — Ignas Sakalas	17
VYČIŲ SENDRAUGIŲ SKYRIUS — Ignas Sakalas	18
SINCERE GREETINGS TO FATHER JUTKEVIČIUS	20
VYČIAI VEIKIA - COUNCIL ACTIVITIES	23

Šio "Vyties" Nr. iliustracijos 5, 7, 8, 9, 10, 12 ir 13 psl.
yra suteiktos Nekalto Prasidėjimo Seselių, Putnam, Conn.

PUBLIC RELATIONSL. VALIUKAS, Los Angeles, California
JUOZAS SADAUSKAS, Cleveland, Ohio
LAURA YUCIUS, Chicago, Illinois**ADVISORY STAFF**REV. JOHN D. ZUROMSKIS, Boston, Mass.
WILLIAM V. GORSKI, Boston, Mass.
REV. ALBERT J. CONTONS, Boston, Mass.
LILLIAN NAVICKY, Boston, Mass.

* * *

All correspondence should reach the editor by the 10th of the
month preceding the next issue. Correspondents may use pen
names, but all correspondence must bear the signature and
address of the writer. The editor assumes no obligation to return
any material not solicited.

VYTIS — THE KNIGHT

Published monthly by the Knights of Lithuania.
Entered as 2nd class matter February 25, 1954, Putnam, Conn.,
under the Act of March 3, 1879.
POSTMASTER: if undeliverable, send form 3579 to VYTIS,
Putnam, Conn.

N. P. Seserų Spaustuvė, Putnam, Conn.

Lietuviams Katalikams

Brančūs lietuviai katalikai

Prieš ketverius metus gegužės 13 d. lietuvių tauta buvo paaukota Nekalčiausiai Marijos Širdžiai. Daugelis laisvojo pasaulio lietuvių parapijų, kolonijų ar atskirų kraštų bendruomenių su giliu pasitikėjimu ir meile pasišventė Marijai pasiaukodami save ir savo šeimas Jos tarnybai ir globai. Pasirinkę savo šūkiu:

*"Mariją mylėti trokštu visados,
Jai vienai tarnauti džiaugsmuos ir varguos",*

lietuviai katalikai su dideliu uolumu padaugino savo maldas, pagausino aukas ir visada gyvenime Marijos garbinimo banga sukėlė naujų vilčių.

Ne taip senai pasibaigę Jubiliejiniai Marijos Metai atnešė taip pat gausingų vaisių. Visas pasaulis šventė juos su pakilusiu nuataika ir atgijusia dvasia. Milijonai tikinčiųjų pamaldžiai keliavo į stebuklingąsias Marijos šventoves pelnyti jubiliejinių atleidų ir melsti paguodos nesibaigiančiuose varguose skęstančiam pasauliui. Lietuvių balsas tame pasaulio chore nebuvo nustelbtas. Marijos Metus lietuviai visa širdimi pergyveno ir parodė esą ištikimi Marijos garbintojai. Gausios iškilmės tiek Vokietijoje, tiek Anglijoje, Italijoje kaip ir plačioje Amerikoje bei kituose pasaulio kraštuose, leido parodyti mūsų tautos meilę ir ištikimybę *pasaulio Karalienei*, kurios oficijali šventė šiais Marijos metais šv. Tėvo buvo visam pasauliui iškilmingai paskelbta Visų Šventųjų šventėje.

Reikšmingi tai įvykiai ir labai svarbūs, bet jie nustos savo reikšmės, jei pasiliks kaip bangą jūros paviršiuje. Nuaidės giesmių aidai ir nutilis. Marijos Metus ir Nekalčiausios Jos Širdies garbinimą *turi sekti darbai Marijos garbei*. Visas gyvenimas turi būti išjudintas, persunktas Marijos dvasia, turi paliesti sielos gelmes ir atnaujinti pasaulį. Kupinas energijos jaunimas privalo savo jėgas kreipti į amžinąjį Gerį, Tiesą ir Grožį ir nepaskęsti materialistinio pasaulio verpetuose. Nors daug pavojų tyko jo sielą užburti ir suvilioti, atitolinti nuo Dievo ir Bažnyčios ir padaryti šio pasaulio vergais, Marijos globa ir pagalba jaunimo tikrai neapvils! Jaunimas tačiau turi likti ištikimas Jos vadovybei!

Šeimos tėvai ir motinos negali paliauti budėję savo ir jiems pavestųjų sargyboje.. Nuolat, kasdien, savo pavyzdžiu, žodžiu ir darbu turi puoselėti tas kilnias dorybes, kurios mus jungia su Marija. Tik nuolatiniu pasiaukojimu, malda, nusigalėjimais ir aukomis, šeimos židinys spindi laime ir tampa tik-

ras atspindis šventosios Šeimos Nazarete. Kasdienis šv. Rožančiaus bendras kalbėjimas, Marijos švenčių ypatingas šventimas, Marijos paveikslų laikymas savo namų garbingiausioje vietoje, medalikėlio ar škaplėrių nešiojimas, pirmųjų mėnesio šeštadienių atsisteisimo Komunijos už savo asmenišką ir kitų nuodėmės, ištikimas Dievo įsakymų laikymas sudaro pagrindinius Marijos reikalavimus, kuriuos ir kiekviena lietuvių šeima gali ir privalo ištikimai vykdyti.

Mus pasiekė džiaugsminga žinia, kad Marijos mylėtojai skaitlingai organizuojasi į aktingą Mėlynosios Armijos sąjūdį, trokštantį kaip tik įgyvendinti visus tuos Marijos duotus pasauliui apreiškimus Fatimoje. Tai reali programa ir konkretūs uždaviniai, kuriuos Mes, naudodamiesi šia proga, ir trokštame priminti visiems Lietuvos katalikams. Švenčiant ketvirtąsias Lietuvos paaukojimo Nekalčiausiai Marijos Širdžiai motines, panaujinkime savo uolumą ir su vis didėjančiu pasitikėjimu maldaukime Marijos pagalbos ir malonės.

Šv. Bernardas savo maldoje į Mariją teisingai tvirtina: *Nuo amžių negirdėta, kad tas, kuris šaukėsi Marijos globos, nebūtų Jos išklaustas?* Išklaustys Ji ir lietuvių tautos skundą ir prašymus ir tikrai suteiks mums ir mūsų kenčiantiems Broliams Tėvynėje laisvės ir nepriklausomybės dovaną. Juk Ji pažadėjo savo ištikimiems garbintojams ir nelaimingosios Rusijos atsivertimą ir pasaulio taiką!

Norėdami tačiau būti verti šitų malonių, mes privalome, kaip šv. Rašte sakoma, "duoti vertingų atgailos vaisių" (Mt. 3, 8), esminiai pakeisti savo gyvenimo kelią, Marijos pasiuntinybę ir Kristaus Evangeliją imti kaip realybę ir visa siela pasišventi pasaulio Karalienei. Kas tarnauja Marijai — tas negali būti nuodėmės vergu. Nekalčiausioji Marijos Širdis labiausiai kenčia dėl žmonių nedėkingumo ir nuodėmių, kurios suardo bet kokį ryšį su Dievu ir iššaukia Jo rūstybę ir bausmes. Neveltui tad mes kartojame su Bažnyčia nuolankų prašymą: "Melsk už mus Šventoji Dievo Gimdytoja, kad būtumėm verti Kristaus pažadų!"

Per Nekalčiausios Panos užtarimą tikrai būsime ir mes išklausti ir susilauksime Jos paguodos.

Juozapas J. Skvireckas,

Kauno Arkivyskupas Metropolitai

Zams in Tirol

1955 kovo 10 dieną.

Dievo Bendradarbė

Alfa Sušinskas

Motina daugiausia už visus yra susilaukusi įvairiausių ir gražiausių pavadinimų; ji yra švelniausiais žodžiais apipinta ir skambiausomis melodjomis apdainuota; ji yra mylima ir gerbiama; Dievo įkvėptas Šventasis Raštas jai skiria ypatingą palaiminimą ir autoritetą. Ji duoda savo vaikui ne tik kūną, bet ir gyvenimo būdą, iš pat kūdikystės jį mokydama, auklėdama ir tuo paruošdama gyvenimui, kad jis galėtų garbingai ir drąsiai kovoti gyvenimo kovą, savo sielos nepražudydamas ir amžingą, pomirtinę laimę užsitarnaudamas šviesiu, krikščionišku žemės gyvenimu.

Netinkamos, nemotiniškos motinos yra išimtys, nors neretai pasitaiko negerų vaikų, po kojomis paminančių savo motinų žodžius, nurodymus, įdiegtas dorybes ir perteiktąją gyvenimo išmintį. Iš mažens geri vaikai vėliau išvirsta į bloguosius žmones dažniausiai dėl to, kad jie nutolsta nuo savo motinų nurodymų ir pasiduoda blogajai bei ardančiajai negerų žmonių įtakai.

Iš visų motinai taikomų pavadinimų ar tik ne pats gražiausias yra Dievo bendradarbės titulas. Ji tikrai bendradarbiauja su Viešpačiu, žmogaus Leidėju, duodama žmogui žemiškąją pavydalą — kūną ir rūpindamasi Dievo jam duotąja siela, rūpindamasi taip, kaip niekas kitas.

Kiekviena motina turi įvairių, patraukiančių savybių: ji (su retomis išimtimis) yra giliai religinga, darbšti, atsidavusi savo šeimai... Ypač trys jos motiniškosios savybės yra labai ryškios: jos meilė, pasiaukojimas ir rūpestingumas.

Meilė

Motinos meilė savo vaikui, po Dievo meilės, yra pati stipriausia ir patvariausia iš visų žemiškųjų meilių. Ji turi savyje dieviškąją kibirkštį: ji kyla iš dieviškosios meilės, ir jos šaltinis yra Dievas.

Motinos meilė vaikui, vos gimusiam ar jau užaugusiam ir net įamžėjusiam, yra gryniausia ir skaisčiausia. Motinos meilė nėra egoistinė; ji atsiranda ne dėl kurių nors patrauklių vaiko ypatybių; meilė vaikui motinoje gimsta, kai ji pasijunta jau esanti motina, dar prieš vaikui ateinant į pasaulį; motina myli savo vaiką tokį, koks jis yra, nes jis yra jos dalis... Motinos meilė vaikui nepareina nuo to, ar pasaulis jį myli, ar jo nekenčia. Meilė savo vaikui lydi motiną per visą gyvenimą, nes meilė yra motiniškumo esmė.

Pasiaukojimas

Tikra meilė negali būti neveiksminga — be darbų. Kaip ugnis pasireiškia karščiu, taip meilė — darbais. Gražiausieji meilės darbai išsilieja įvairiausių pasiaukojimu savo mylimajam asmeniui. Pasiaukojimas iš meilės turi nuostabiausių ir žaviausių pavyzdžių kasdieniniame žmonių gyvenime.

Pasiaukojimas yra savęs atsižadėjimas ir kentėjimas kito žmogaus gerovei bei laimei.

Šitokią pasiaukojimą turi kiekviena normali motina. Jos pasiaukojimas yra ne vienkartinis ir ne atsitiktinis, kuriomis nors progomis, bet nuolatinis ir ištisinis. Kaip jos meilė vaikui lydi ją per visą gyvenimą, taip jos pasiaukojimas reiškiasi visokiais darbais tol, kol jos akys užgesta amžinajai ramybei ir pomirtinei laimei su Viešpačiu.

Kiekvienas vaikas, kuris yra kiek ilgiau pagyvenęs kartu su savo motina, labai gerai žino motinos pasiaukojimo didumą ir kilnumą...

Motiniškasis pasiaukojimas yra gyvoji motiniškosios meilės išraiška.

Rūpestingumas

Kas myli ir aukojasi, tas ir visai rūpinasi savo mylimuoju asmeniu.

Motinos rūpestingumas vaiku taip pat yra nuolatinis, apimęs visą gyvenimą. Ir jos rūpestingumas siekia vaiko laimės: žemiškosios ir amžinosios po mirties. Paaugusiems ir jau užaugusiems vaikams motinos rūpestingumas nekartą atrodo perdėtas ir nebereikalingas. Gal taip ir teisingai jiems atrodo, bet čia jie pamiršta motinos psichologiją: motina negali nesirūpinti; reikia ar nereikia, bet ji turi rūpintis, kitaip — ji nebūtų motina...

Į pasaulį leidusi žmogų, motina jaučiasi atsakinga ir už jo sielos išganymą. Dėl to ji neišleidžia iš akių savo vaiko dvasinio, religinio gyvenimo ir yra nuolatiname rūpestyje dėl jo išganymo. Pati dažniausiai būdama giliai religinga, ji ypatingai kenčia, kai mato savo vaiko šaltumą ar net priešingumą Dievui. Šitoks vaiko elgesys sudaro religingai motinai tikrai tragišką gyvenimą...

Motina, Dievo bendradarbė žemėje, yra lyg angelas, kuris guodžia, drąsina ir įkvėpia ne tik mažuosius ir jaunuosius, bet ir užaugusiuosius vaikus.

Pas
Nekalto
Prasidėjimo
Seseles
Putnam, Conn.

BEFORE YOU MARRY!

Rev. Albert J. Contons

Recently in Kansas, a bride pleaded with a judge to waive the three day waiting period for marriage. Excitedly she explained that the wedding salad was already prepared and would spoil if she had to wait three days. The judge realized the gravity of the bride's predicament and hurriedly granted the needed waiver. Apparently neither had heard the saying: "Marry in haste and repent in leisure."

Husband and wife must live together for life. Wise young people give serious thought to the choice of a life-partner.

The purpose of a courtship is to bring about better mutual understanding between two young people contemplating marriage. What kind of character do they have? Are their personalities pleasing to each other? Do they have similar interests, tastes, education, and background? This is the time to make sure. After marriage will be too late to learn the wisdom of the old Arabian proverb: Choose your horse from a hundred, your friend from a thousand, and your wife from ten thousand.

A young man and a young woman boarded a train in New York City, complete strangers. They sat opposite each other across the aisle and soon became acquainted. By the time the train reached Chicago they were engaged. When the train made a brief stop in Iowa the couple went through a quickie marriage ceremony. Five days later they alighted from the train in California, husband and wife. According to marriage statistics a few months later this wedded couple were making another trip, this time to a divorce court to untie the knot.

Ordinarily the best age for a young man to marry is considered the years between twenty-two and twenty-nine; for a young woman between twenty-one and twenty-eight. A year is considered sufficient for a normal courtship. Certainly an acquaintance of a few weeks or a few months would be a rash preparation for marriage.

Choosing a Life-Partner

An exciting story is told of an old prospector who discovered a gold mine worth ten million dol-

lars. According to the story the old timer went out one day and said, "Where my pick falls, there I'll dig for gold." By a stroke of luck, he struck it rich. But the story fails to mention that the prospector searched for forty years before he hit success. Success in business is rarely the product of hit or miss methods.

Happiness in marriage rarely comes to the fly-by-night Casanova. Rather it is the result of prayerful planning and careful choice.

Fr. Charles Doyle in his fine book on marriage counseling, "Cana is Forever", suggests that some of the most important qualities one should look for in a future spouse are:

Good morals	Intelligence
Fine physique	Neatness
Sportsmanship	Sincerity
Dependability	Good sense of humor
Truthfulness	Consideration for others
Thoughtfulness	Nice manners
Modesty	Personality
Industry	Good family background

Each individual can make up his own list of qualities to be desired. If his own character is lacking in some of these requisites he should strive to acquire them.

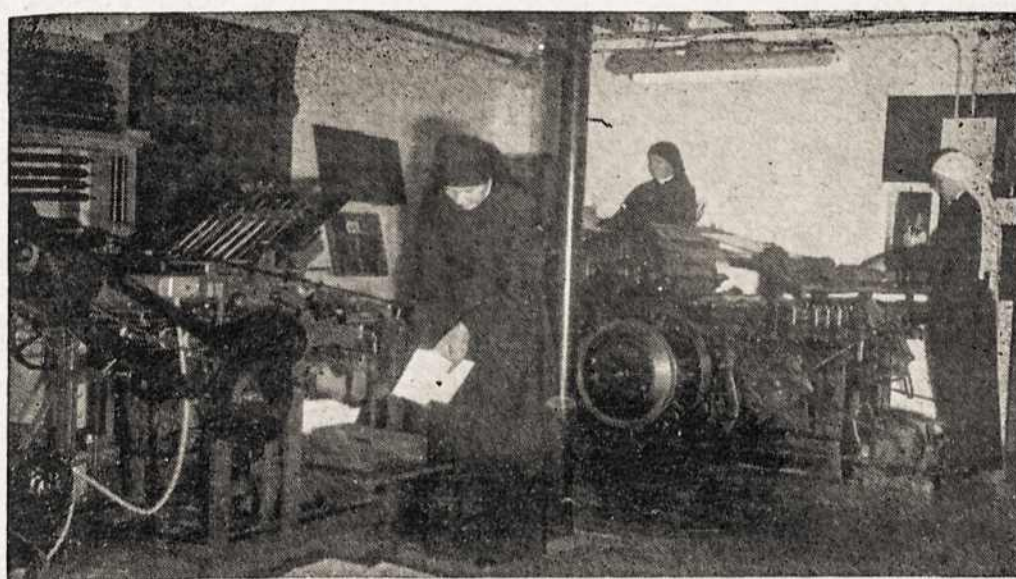
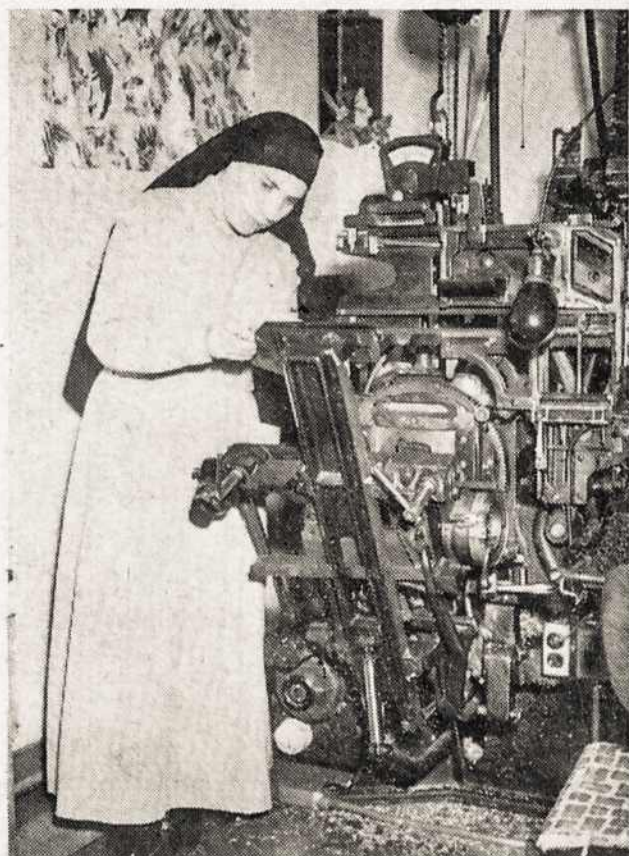
One of the types to guard against in choosing a life-partner is the selfish egoist. In Detroit, a man kicked his wife in the teeth when she refused to laugh at one of his jokes. In Wisconsin a hen-pecked husband told a judge he had to lock himself in his room to avoid getting beatings from his husky wife. Such people are little dictators, inflated with their own importance. They go into emotional tantrums when they can't have their way. Wretched is the man or woman saddled with such a burden. Yet the discerning young person should be able to detect such flaws in character during courtship and be forewarned of the dangers that lie in wait.

Some young people erroneously believe that marriage was meant to be a reform school. They meet a handsome young prospect, their "dream boy" in every way, except for one big catch. He is just a good looking vegetable with no ambition or industry, content to drink in the sunshine provided no exertion is involved. Or he is a personable comedian who can keep everyone in stitches, but is addicted to moonshine. Or she is a very pleasant companion with never an unkind word, but sprawls around the house like Sloppy Sally who never heard of Good Housekeeping.

•
 Čia
 spausdinama
 "Vytis"
 •

Šio paveikslo vidury matome spaustuvės vedėją seselę Mariją Anetą, kuri daug rūpinasi ir dirba "Vyties" žurnalo gerinimui.

Vaizdai iš Nek. Pr. Seselių spaustuvės Putnam, Conn.

If the serious vices of a fiance cannot be corrected during courtship when both parties are so anxious to put on a nice front, what chance can there be during marriage? In Seattle a wife testified in a matrimonial court that her husband was so lazy that he never got up out of bed, except to go to the liquor store. In another family a husband complained about a bad habit of his wife: whenever he wanted to take a bath, he would find his wife's pet alligator in the tub. But the wife didn't want to lose her pet, so she lost her husband. People who marry to reform a wayward spouse are martyrs to their own ignorance and folly.

In an age when broken marriages litter the courts of our country, Catholic young people should remember that marriage is for keeps. On the wisdom of their choice of a life-partner will depend their happiness in this life and perhaps in eternity. Courtship is a time when the young Catholic should be especially close to God. It is at this time that the light and guidance of the Holy Spirit is most necessary. An old Russian proverb emphasizes this:

Before embarking on a journey, pray once;
 Before leaving for war, pray twice;
 Before you marry, pray three times.

Religious Sisters

NEKALTO PRASIDĖJIMO SESELIŲ VADOVYBĖ

Vidury matome Motiną M. Aloyzą,
kurios vadovybėj vyksta palaimingas
seselių darbas

"Organize and sacrifice yourselves!" This holy wish was spoken by Archbishop George Matulaitis, founder of the Sisters of the Immaculate Conception of the Blessed Virgin Mary, a few hours before his death in 1927.

He had founded the Congregation of Lithuanian Sisters in 1918 under unusual conditions, and with no ordinary purpose in mind.

At the end of World War I, peace was restored to Lithuania, but she had suffered the disas-

trous effects of religious persecution. In the entire country there remained only one congregation of Religious Sisters. The others had been annihilated by the Russians. And even this last one was on the way to nonexistence.

Love of God and country were foremost in the mind of Archbishop Matulaitis. Having succeeded in reviving the nearly extinguished Congregation of Marian Fathers, he was determined to found a congregation of religious women who would dedicate themselves in providing for the urgent temporal and spiritual needs of the Lithuanian people.

The general purpose of this new Community (as is that of every religious order or congregation) was to be the glory of God and the personal sanctification of each member. But as for the special purpose, here was to be the difference: this Congregation would have a wide field of endeavor.

In the rule of life which the saintly man set down for the Sisters, he stated their purpose: to aid others in their way to God by working in diverse fields of Catholic Action.

The Sisters were thus commissioned to teach and catechise to God's service, to find the type children, to care for the poor,

the young, the sick, the aged, and to do reconstructive work with lay organizations. In brief, they were to go wherever the charity of God demanded, whether the position be honorable or menial in the eyes of others.

The fruits of Archbishop Matulaitis' endeavor were twofold. He provided the opportunity for a girl of any capacity or ability, and desiring to dedicate her life to God's service to find the type of work for which she would be suitable. And he provided an

Their Story

organization which would care for the dire needs of Lithuania at that time.

The Congregation soon acquired the name "Sisters of the Poor" (Vargdienių Seserys). They established schools, children's homes, nurseries, homes for the aged, and printeries. And they made church vestments, did domestic work, conducted various courses, worked with organizations, and had soon spread throughout Lithuania.

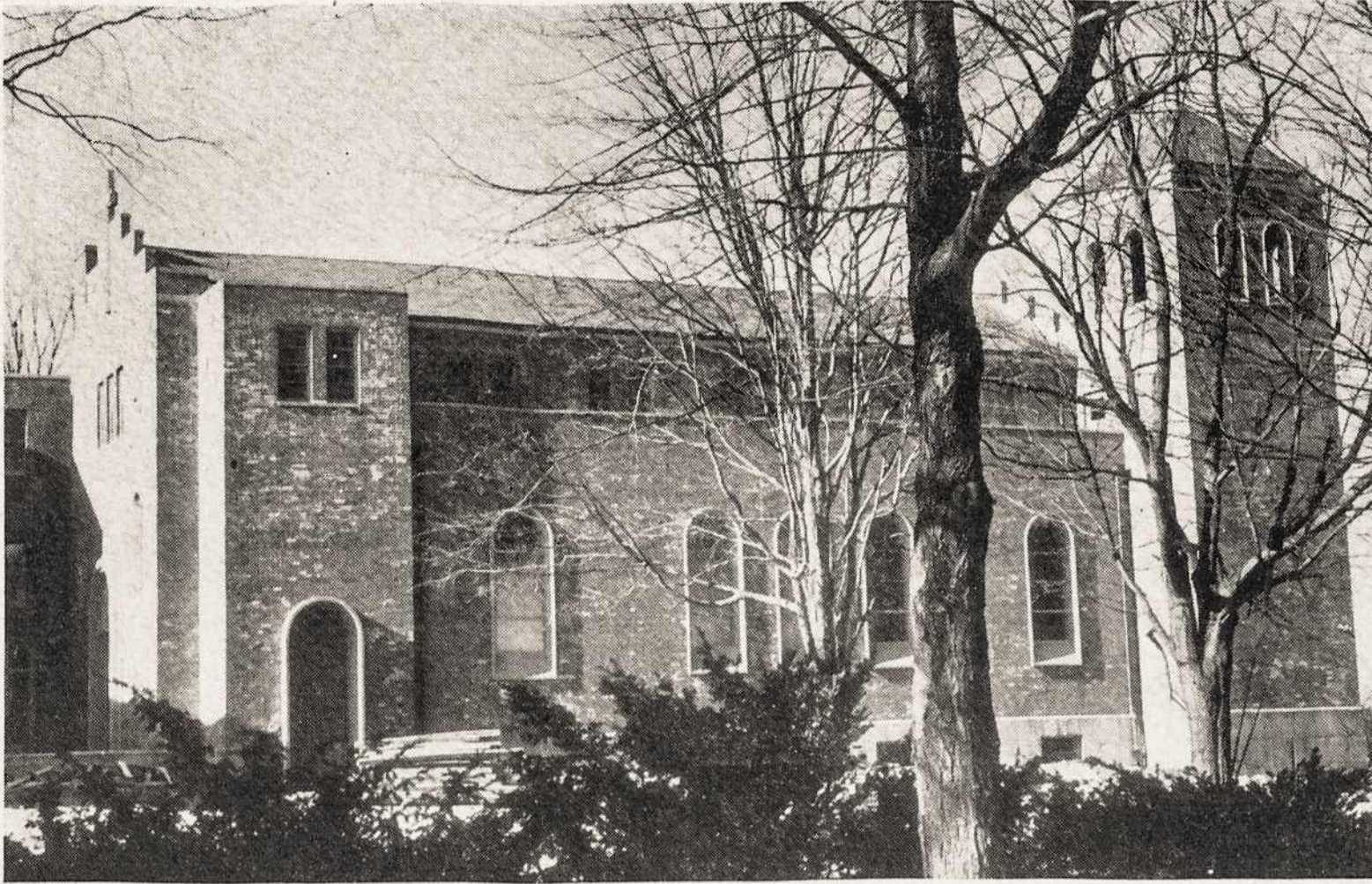
In 1936 a group of Sisters came to America to aid those Lithuanians already established in this country. Herein was surely an act of Providence, for only a few years later the Communists occupied Lithuania for the second time. All who could, fled to America or other countries, but only a few Sisters were able to leave Lithuania.

Today the majority remain behind the Iron Curtain, unheard from for several years. No doubt, one day, the Sisters will be able to number some martyrs for the Faith from among their ranks, but now all they can do is pray that God be merciful in providing for those who suffer in His Name.

In keeping with the spirit of the Founder, the Sisters here in America are still endeavoring to aid their countrymen where they are most needed. By means of the press they spread the word of God in both Lithuanian and English. They care for young and old in nurseries and rest homes. They provide others with spiritual food by organizing retreats in English and Lithuanian.

Cherishing their heritage, they keep the spark glowing in the

Naujai
Statoma
Koplyčia

hearts of others by preparing programs and conducting courses about Lithuania and the native language, and especially through their work with youth. The summer camps conducted by the Sisters increase in number each year. These are recreational camps of a cultural nature — an effective means of keeping love of God and country alive in the Lithuanian youth.

There is still much to be done among Lithuanians on this continent. More schools, more camps, and more nurseries could be established. Far more could be

done, and should be done, but, as our Lord Himself has said, "The harvest indeed is great..."

And then, each Sister cherishes the hope that in the not too distant future Lithuania will again be free. And when she is free then will some Sisters return to the place where they will be most needed — to aid a second time in restoring a deprived, persecuted, but deeply religious people. Lithuania is consecrated to Mary, and these Sisters are daughters of Mary, bearing her most cherished title — the Immaculate Conception.

Found in the diary of Archbishop Matulaitis is a personal desire which reads something like this: "God grant me to burn out like that candle on the altar, from the heat of labor and fire of love, for Thee and Thy Church."

Christ needs more people like the Archbishop to carry on His work. He needs those who are alert enough to notice the spiritual poverty of their fellowmen, and whose hearts are generous enough to answer His call to sacrifice themselves for others and to bring comfort to the Heart of Christ.

Seselių
Choras

Vyčiai ir Seseles

Šis gegužės mėn. "Vyties" Nr. turi eilę paskirčių. Jame reiškia me mūsų meilę Dievo Motinai Marijai, pagerbiam savąsias motinėles ir kartu taip pat norime prisiminti ir pareikšti gilią pagarbą didžio pasiaukojimo darbininkams — Nekalto Prasidejimo lietuvaitėms seselėms, dabar įsikūrusioms Putnam, Conn., pas kurias spausdiname ir mūsų žurnalą "Vytį".

SESELIŲ ĮSIKŪRIMAS AMERIKOJE

Nekalto Prasidejimo seselės įsteigtos a. a. Arkivyskupo Jurgio Matulaičio, kuriam dabar eina pasiruošimai paskelbti šventuoju. Nepriklausomaj Lietuvoj šios seselės buvo žinomos Vargdienių Seselių vardu. Tai delto, kad jų veiklos dėmesys buvo nukreiptas ypač į vargšų žmonių gyvenimą, jų dvasinę ir materialinę globą. Jos savo veiklą sėkmingai gilino, plėtė, šakojo, bet atėjusi II Pasaulinio Karo audra ir bolševikinė okupacija jų darbus, kaip ir iš vis bet kokią lietuvišką katalikišką veiklą, sustabdė. Deltos tai priežasties jų dalis atvyko čion į J.A.V., susijungė su čia jau kiek anksčiau atvykusiomis seselėmis ir galutinai įsikūrė Putnam, Conn.

SESELIŲ UŽSIMOJIMAI

Iš čia tai jų palaiminga veikla trykšta ne tik J. A. V. bet ir už jos ribų. Jų dėmesys nukreiptas į bejėgius, be globos atsidūrusius vaikučius ir senelius. Jos laiko jiems ir speciales prieglaudas. Toliaus, jos nukreipusios savo dėmesį į spaudą, tą didžiąją pasaulio galybę. Jos, geradarių, ypač Prel. Pr. Juro pagelba, yra įsikūrusios savo spaustuve, kurioj spausdina knygas, eilę žurnalų ir kitokių dalykų. Čia, kaip jau minėta, spausdinamas ir mūsų žurnalas "Vytis". Be šių daly-

kų, jos ypatingai daug padeda jaunimui. Pas jas gyvena mokslą einančios mergaitės lietuvaitės ir čia gauna atitinkamą auklėjimą. Jos ruošia vasaros atostogų laikui lietuvaitėms mergaitėms stovyklas ir kitu patogiu metu uždaras rekolekcijas. Ir stovyklos ir rekolekcijos labai gerai paruošiamos ir pravedamos. Taip pat ruošiamos uždaros rekolekcijos ir moterims.

SESELĖS IR VYČIAI

Bet kas mums ypač brangu, tai kad jos daug padeda vyčiams ir ruošiasi ateity dar daugiau padėti. Jei mes galime išleisti gražiai spausdinamą "Vytį", tai tik delto, kad seselės rūpestingai atlieka spaudos darbą ir kuo tik galėdamas prisideda "Vytį" gerinti. Bet tai dar ne viskas. Seseles žino, kad vyčių organizacijoj yra daug vyčių mergaičių. Ligi šiam laikui vyčiais mergaitėmis niekas specialiai nesirūpino. O mergaitės turi daug savų problemų, reikalų. Tai gi seselės pasiryžusios vyčiams kuo galėdamos pagelbėti. Ir galimas dalykas, kad neužilgo, seselių pagelbos dėka, plėsis, stiprės vyčių mergaičių veikla, o seselių sodyboj Putnam, Conn. suskambės stovyklaujančių vyčių mergaičių dainos ir juokas, o jų uždaroje rekolekcijsose kaupsis gilios mintys ir didi pasiryžimai.

MŪSŲ PAREIGA SESELĖMS

Tai gi vyčių organizacijai yra labai džiugu sutikti tokias jiems prieteliškas seseles. Ir tai, neabejotinai, galės turėti daug reikšmės tolimesnei vyčių veiklos plėtotei. Tai žinodami vyčiai ir vyčės iš savo pusės turėtų vis daugiau domėtis seselių veikla bei jų rūpesčiais ir joms taip pat talkininkauti.

Didelė laimė yra turėti Amerikos lietuvių gyvenime tokią seselių suorganizuotą lietuvių katalikų tvirtovę. Tai seselių krikščioniškos ir lietuviškos dvasios, didžiųjų pasiryžimų, pasiaukojimo ir sėkmingų darbų išdava. Jos gyvena ir veikia ne savo asmeninių reikalų žiūrėdamos, bet Dievo garbei ir žmonių gerovei. Todėl mūsų pareiga yra pagelbėti joms susidaryti tokias gyvenimo ir veikimo sąlygas, kad savo misiją galėtų geriausiai atlikti. Jos savo pasiaukojimu išlygina, nuveikia tai ką mes dėl savo apsilaidimo neįvykdome. Todėl mes savo parama turim joms bent kiek atsisteisti.

VARDAN TOS LIETUVOS

Ypač tą savo pareigą turim atlikti vardan Lietuvoj nežmoniškai kenčiančių ir žiauriai naikinamų lietuvių, dėl šviesesnės lietuvių tautos ateities. Juk mes sakome, kad mums rūpi Lietuvos ir lietuvių reikalai. Sakome, kad mes pasiryžę visa padaryti, kad Lietuva greičiau atgautų laisvę ir susikurtų sau gražesnę ateities gyvenimą. Šiuo metu Lietuvoj bolševikai baisiai siaučia, naikindami kas yra krikščioniška ir lietuviška ir stengdamiesi įgyvendinti kas yra bolševikiška, rusiška, bedieviška. Mes galime įsivaizduoti, kokia liūdna padėtis yra dabartinėj Lietuvoj ir kokie šiurpūs dalykai dar jos laukia ateity. Mūsų tauta, ypač jaunimas ir vaikučiai, tenai taip žalojami, kad visas tolimesnes pasekas dabar sunku pilniau ir pramatyti. Tik viena yra aišku, kad tos pasėkos gali būti labai skaudžios. Delto mes turime ruoštis labai sunkiam ir dideliu darbu būsimam laisvam Lietuvos gyvenimui atkurti. Reikės daug stiprių, gerai pasiruošusių pajėgų, kad tas Lietuvos atsikūrimas ir jos dvasinis atgimimas būtų sėkmingas.

SESELĖS IR LIETUVOS ATGIMIMAS

Seselės kaip tik šiam nepaprastam darbu būsimoj laisvoj, nepriklausomaj Lietuvoj visu atsidėjimu ir ruošiasi. Koks tai bus džiaugsmas, kai jų dalis grįžusi Lietuvon, išeis į savo išganingą darbą. Ir delto mes turim do-

Vaizdai

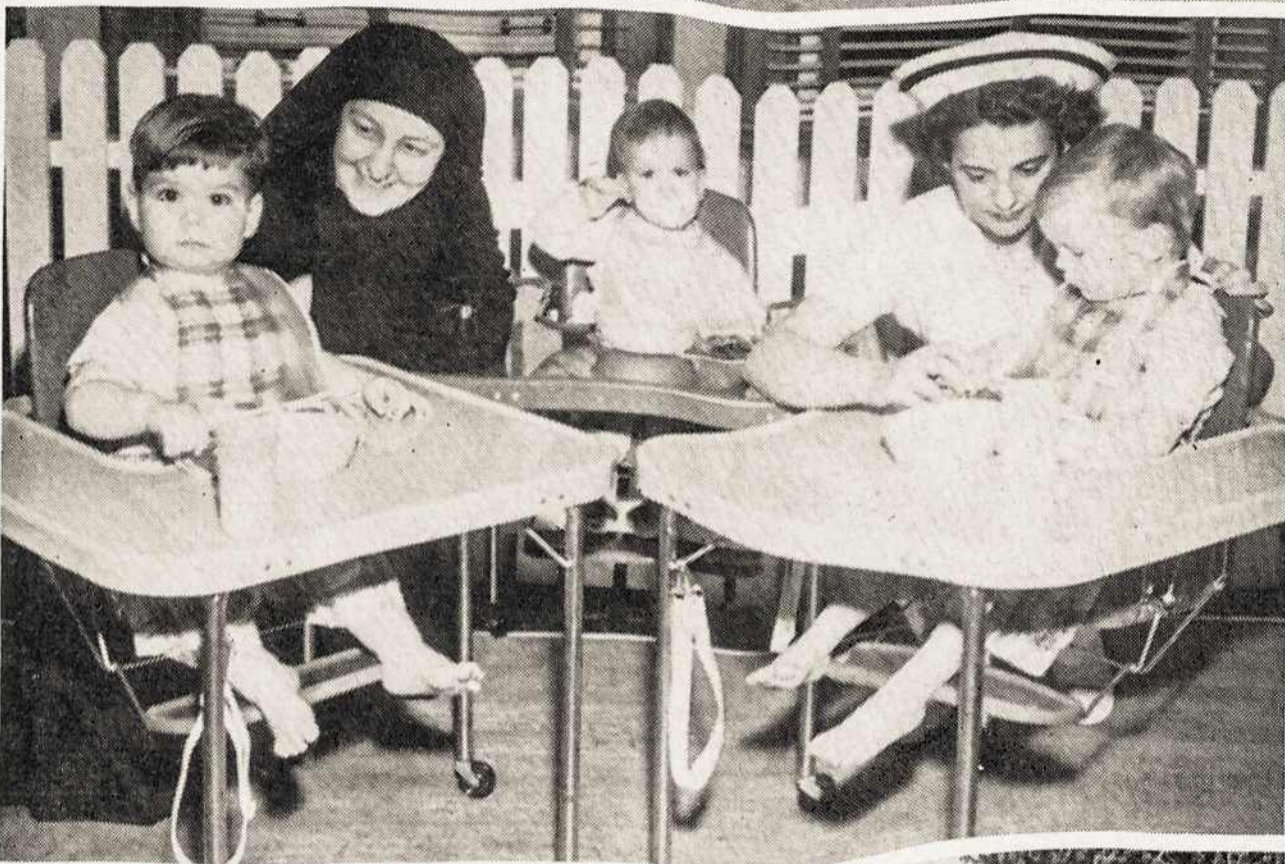
Iš Seselių Gyvenimo
ir senelių poilsio namai

mėtis ir remti visus jų darbus, kuriuos jos jau dabar vykdo turėdamos galvoj ir aną galutinį tikslą atsikuriančioj Lietuvoj. O jos jau plačiai ir giliai ta prasme dirba. Daug apie tai nekalbėdami, tik nukeliaukime vasaros metu į seselių sodybą Putnam, Conn. ir pasigėrėkime ten stovyklaujančiu ir lietuviškoj dvasioj džiūgaujantiu jaunimu ir mes visa suprasime ir be žodžių. O kur dar kitos pastangos, darbai. Jų yra visa eilė.

Taiči visų mūsų rūpesčiu turi būti, kad jų darbai nesusitrukdytų. Tai būtų didelis nuostolis. O yra dalykų, kurie stipriai trukdė ir trukdo seselių reiškinęsi. Paimkime, kad ir tokį dalyką, kad seselės su pas jas mokslo metu gyvenančiomis ar stovyklauti atvykstančiomis mergaitėmis bei jas įvairiomis progomis atlankančiais asmenimis neturėjo kur kartu susirinkti maldai, mišių išklaudyti. Jos šiam tikslui turėjo tik nedidelį kambarėlį savo gyvenamose patalpose, kuriame buvo neįmanoma sutilpti. Tai vertė jas skubiai statydintis koplyčią. Darbas jau toli pastūmėtas. Bet dar daug ko trūksta, kad būt įmanoma užbaigti. Šiam reikalui yra būtina skubi pagelba. Yra ir kitokių rūpesčių, trūkumų. Reikia tikėtis, kad į tai bus atsizvelgta ir kas tik kiek išgali joms pagelbės.

Vyčiai daug ką daro lietuviškumui išlaikyti ir Lietuvai išlaisvinti. Jie tais reikalais kas metai parašo dešimtimis tūkstančių laiškų. Kad jų tas darbas būtų pilniau ir geriau realizuotas, jiems reikėtų ateiti savo jauna talka ir seselėms pagelbon. Tuo būdu vyčių tas darbas būtų pagilintas ir praplėstas.

O seselėms už taip gražų jų darbą reiškiamė gilios pagarbos ir linkime, kad Dievo palaima lydėtų jų žingsnius, kad jos augtų, bujotų ir žydėtų Dievui, Lietuvai ir žmonijai.

Arkiv. J. Matulaitis,
Seselių Įsteigėjas

LIETUVAITĖS SESELĖS

(Nekaltai Pradėtosios Švč. Mergelės Marijos Seserų Kongregacija)

“Duok Viešpatie, kad aš būčiau Tavo Bažnyčioje nelyginant tas skuduras kuriuo viską valo..., kad tik Tavo Bažnyčioje būtų nors koks kampelis geriau išvalytas. Duok, kad aš būčiau panaudotas Tavo vynyne, Tavo dirvoje kaip trąša, kad tik pasikui pjūtis būtų geresnė ir vaisius gausenės. Mano širdis dega. Norėčiau iki paskutinio savo kraujo lašelio pasiaukoti už Tave, viską atiduoti”.

(Iš Arkiv. J. Matulaičio užrašų)

Steigėjas

Šie jo žodžiai užrašyti dienoraštyje, yra jo gyvenimo ir veiklos programa. Mylįs Dievą ir Bažnyčiai visiškai atsidavęs kunigas. Troškęs ne žvaigžde žibėti savo aplinkoje ir vesti sielas aukštyn, bet kaip trąša įsisunkti į mūsų tautos dirvonus, kad tik būtų gausenės vaisius. Jis buvo viskas visiems. Nors Kunigas visuomet, bet kunigas iš Dievo malonės, tad viršesnis jautėsi tik tuo, kad turėjo privilegiją tarnauti. Ir šia privilegija jis naudojosi iki mirties. Karštai mylėdamas savo kunigiškus patarnavimus, jis neatsisakė būt profesoriu, kad patarnautų klierikams. Kaulų džiova padariusi jį paliegiu, neužspaudė tačiau jo lūpų. Jis tarnavo žodžiu pensijonate suburtai jaunuomenei. Darbininkams jis buvo kaip vienas iš jų; darbininkas, bet su Dievu širdyje ir didele proto šviesa. Našlaičiams jis buvo tėvu, ne tik auklėdamas juos, bet ir nuodurų prie durų surinktomis aukomis maitindamas juos ir rūpindamasis jų patalpomis. Neturtėliams jis buvo neturtingas, kad pašalintų jų skurdą. Broliams vienuoliams paskyrė jis visas savo proto ir dvasios jėgas. Pakeltas Vyskupu jis buvo vyskupas pagal Dievo Valią. Net Apaštališkojo Vizitatoriaus Lietuvai pareigose ir garbėje jis tetroško vieno ir to paties: būti skuduru kuriuo Viešpats apvalytų savo Bažnyčią. Jo troškimas išsipildė.

Koks medis toks ir vaisius

Visa kas buvo pasakyta apie Arkiv. Jurgį Matulaitį, galima kartoti vėl, kalbant apie jo įsteigtąją

Nek. Pr. Švč. M. Marijos Seserų Kongregaciją. Pratesti savo meilę Dievui ir toliau skleisti Dievo Karalystę artimo sielose, jis įsteigė bendruomenę, atidavė jai savo uolumo karštį ir davė jai vardą pagal savo dvasią: *Vargdienių Seserys*. Sesuo išreiškia patarnavimo mintį panaikindama tarnaitės intenciją — uždarbį. Šioms seserims nustatytos gairės: tarnauti *vargdiniams*. Kaip žmonių vargai yra įvairūs, taip ir seserų darbų dirva neturi ribų. Ta nuostabią Ark. Jurgio tarnavimo mintis įkūnyta vienuolijoje stebina ne vieną kongregaciją, kurios specialusis tikslas yra apribotas jaunimo auklėjimo, mokymo, ligoninių ar misijų įstaigomis. Vargdienių seserų specialusis tikslas yra tarnauti visiems ir visur. Pirmoj eilėj savo krašte, bet reikalui esant, kad ir tolimose pagonių šalyse. Netik auklėjimo ir mokslo institutuose, bet atpažįstant Kristų nelaiminguose pamestinukuose ir našlaičiuose, užauginti juos. Ne tik paskaitomis ir patarimais dalyvauti įvairiose jaunimo organizacijose, bet ir spausdintu žodžiu pasiekti tolimiausius užkampius, steigiant spaustuves. Ne tik palengvinti senatvę ir padėti pasiruošt Amžinajam gyvenimui steigiant seselių prieglaudą, bet ir lankyti sergančius jų namuose, paguosti jų šeimas, grąžinant į namus tvarką, pagaminant valgi, apskritai užimant sergančios motinos pareigas. Rengti rekolekcijas — nuskaidrinti sielos vargą, parūpinant tam reikiamas sąlygas, kad žmogus nieko netrukdomas galėtų apmąstyti savo santykius su Dievu, juos iš naujo sustvirtinti ir dar didesniu uolumu ugdyti savo dvasios gyvenimą. Visame kame vargdienių sesers ranka yra ištiesta jiems, pasiruošusi suteikt kad ir žemiausią patarnavimą. Arkiv. Jurgio Matulaičio dva-

sia — jų pasididžiavimas ir išskyrimo žymė: būti mažiausiam iš tarnų, bet uoliausiam tarnavime.

Pastangos

Visa tai, kiek sąlygos leido, plačiu mastu buvo įvykdyta ir vykdoma Lietuvoje. Marijampolėje — knygynas, spaustuvė, senelių ir našlaičių prieglaudos, keturių klasių gimnazija, pensjonatas ir įvairūs kursai mergaitėms. Telšiuose — pradžios mokykla, bažnytinių rūbų dirbtuvė, vaikų ir senelių prieglaudos, šeimininkavo kunigų seminarijoje. Utenoj — vaikų darželis, senelių ir vaikų prieglaudos, mergaičių bendrabutis. Karkliniuos — žemės ūkio Mergaičių Mokykla. Alytuje — vaikų darželis, senelių ir vaikų prieglaudos. K. Naumiestyje — senelių prieglauda ir vaikų darželis; Šilalėje — vaikų darželis ir senelių prieglauda; S. Kalvarijoj — vaikų darželis ir senelių prieglauda; Kybartuose — vaikų darželis ir vasaros vaikų aikštelės; Kazlų Rūdoje — vaikų prieglauda ir vaikų darželis; Skuode, senelių prieglauda; Vilniuje — moksleivių bendrabutis, vaikų darželis, dirbo Moterų Socialinėje Mokykloje, Vaikų Židinyje ir Motinos Globos punkte. Kaune buvo įsteigti studijų namai, kuriuose gyveno seselės, lankančios įvairias Kauno mokyklas arba universitetą. Našlaičių ir senelių prieglaudos dominuoja! Vargdienių seserų vardą jos nešioja ne tik vienuolijos krikšto bet ir savo darbų teise. Dar viena iš didžiausiųjų N. Pradėtosios seserų pareigų — ištesėti kongregacijoje nepaisant didžiausių sunkenybių ir persekiojimų. Bolševikų okupacija 1940 m. gerai išbandė šį pastarąjį pasižadėjimą seserų širdyse. Tiesa, tuo laiku tebuvo pareikalauta tik dviejų aukų: Ses. M. Pankracos ir Ses. M. Teresillos. Pirmoji išvežta į Sibirą, antroji sušaudyta. O kiek tokių aukų N. Pradėtosios Kongregacija sudėjo nuo 1945 metų iki dabar?!

Atžala

Kai žmogus myli kokį augalą ir nebegali jo išgelbėti, tai bent pasiima atžalėlę ir pasodinęs ją visu rūpestingumu prižiūri, kad šioji prigytų ir užaugtų tokia, kaip mylimas augalėlis. Tai yra Nek. Pr. Švč. M. Marijos Seserų Kongregacijos J.A.V. istorija.

1936 m. rugpiūčio mėn. 18 d. Vyr. Kongregacijos Vadovė ir penkios seserys atvyko į J.A.V. ir T. J. Navicko, Marijono globoje įkūrė savo skyrių. Thompson, Conn. Pradžioje jos patarnavo kolegijos virtuvėje, skalbykloje ir kunigų seminarijoje. Kad Vienuolija tarptų dvasia ir skaičiumi reikia

namų. Dievui laiminant gerų žmonių rankomis 1939 m. gruodžio mėn. pašventintas pirmasis seserų motiniškas namas, Villa Maria, Thompson, Conn. Nepaisant, kad į kongregaciją priimamos tik lietuviškos kilmės kandidatės, ji augo ne sparčiai, bet tikrai pasišventusiomis ir jai atsidavusiomis narėmis. Iš Betliejaus — Villa Maria, seserys išsikėlė į talpesnį namą Putnam, Conn. 1943 metais — Kongregacijos 25 metų, t. y. sidabrinio jubiliejaus sukaktuvėse.

Pačioje pradžioje jų veikla pasireiškė uždaro mis rekolekcijomis lietuviams moterims ir mergaitėms. Greitu laiku buvo įsteigti Šv. Juozapo poilsio namai. Nek. Pr. Vienuolyne, Putnam, Conn. surengė mergaitėms vasaros stovyklą ir kiekvienais metais iš apylinkių sutraukia iki šimto jaunučių mergaičių pasidžiaugti vasara jų globoje. Lietuvių kalbos ir rankdarbių pamokos dėstomos joms žaidimo formoj praranda priverstinumo ir užmetimo jausmą. Parsikvietusios karo metu Vokietijon patekusias devynias savo vienuolijos seseris į Kanadą, pradėjo dirbti Toronto Kardinolo pavestose pamestinukų ir našlaičių prieglaudoj, kurių skaičius visuomet siekia iki 85. Taigi atžala augdama išduoda medžio rūšį. Vargdienių seserys pirmiausia ir pradeda tarnauti vargdieniams: senukams — Thompson, Conn., vaikučiams — Putnam, Conn. ir Toronte, Kanadoj. Atkuriamos ir kitos Lietuvoje būvusių įstaigų rūšys: Spaustuvė; jos įsteigimas ir pirmieji darbo metai reikalavo herojiškų seselių pastangų, ypačingai, kad jų būrys buvo dar toks negausus; pensjonatas su kasmet augančių mergaičių skaičium. Daugiausia seserų pastangų ir atsižadėjimo pareikalavo naujoji Marijos šventovė — Koplyčia. Ji yra seserų džiaugsmas, o jų geradarių pasididžiavimas ir malonių užtikrinimas. Nekaltai Pradėtosios vienuolijos JAV kūrimąsi, pradžią ir sekančius metus charakterizuoja artimui patarnavimo žymė. Jos nelaukė kol jų vienuolija išaugs didelė skaičiumi ir įsirengs darbui patogias sąlygas. Jos pradėjo savo misiją varge ir mažu būreliu ir tik vienu tesirūpino (pasak jų Įsteigėją): "nenumirti nieko nenuveikus Dievo garbei, nieko nekentėjus dėl Bažnyčios ir savo artimo!

Dievo malone dar nei viena iš jų tarpo neapleido šio pasaulio, nežiūrint, kad kiekviena individualiai savo vienuolijos darbuose padėjo daug dvasios ir fizinių jėgų. Arkivyskupo Jurgio Matulaičio dvasia ir toliau randa išraišką jo įkurtoje vienuolijoje: ... Bažnyčiai dirbti, vargti, kentėti, nieko čia ant žemės nesitikinti, neieškanti, jokio sau pelno nelaukianti, savo gyvenimą aukoti Dievui, Bažnyčiai; sudilti, sunykti darbuose, varguose ir kovose dėl Bažnyčios.

ROUBLES and RUBBISH

by

Richard M. Mills

There's nothing like a movie to relax your mind — unless it's Soviet-made and you happen to be in Lithuania.

Touring the screen circuit there is a movie entitled "Sunrise Over the Nemunas." It is reviewed in a Soviet magazine — *Iskusstvo Kino* (Movie Art) — as a film depicting the "socialistic reform of the Lithuanian countryside".

Beyond the theme, the picture involves the "struggle of the progressive people of the collective farm for the further growth and development of their farm, and for the new cultivation of the work, life and relations of the collective farmers..."

This is double-talk, and to understand it you need only study the cast of characters.

Birute, the heroine, is a "religious fanatic," which means she is a good Catholic. Tauras, the hero, is a "man of a new formation — a Communist." His father Gabrys, is chairman of a collective farm. But while considering himself the overseer, he carries on like a petty land owner.

And since this is a communist film, there is also the foreign agent and the kulak — a farmer outside the collective farm system. The plot calls for Tauras to convert the heroine from Catholicism to Communism and to remake Gabrys into a solid Communist.

The film attempts to show Lithuanians that they have three "enemies" to guard against — the Church, the independent farmer, and the foreign agent and interventionist.

The hero, naturally, defeats all three dramatically, which is to imply that all "progressive" Lithuanians and their children should follow his example.

"Sunrise Over the Nemunas" pretends to express the feelings and desires of the Lithuanian nation, as seen through a Communist's eye. Instead, it hits at

the country's religious faith and its yearnings for independence.

The film attempts to show that Lithuanian farmers want to join the collective farm. However, to understand the farm system is to realize why few farmers, if any, voluntarily would join it.

On collective farms everything is "owned in common," as the Communist would say. But the fact is that no one owns anything. The government controls all "in the name of the people."

Definite work quotas are established to ensure a required amount of fruit, vegetables, and other farm products being raised and delivered. An unfilled quota may lead to a Siberian "vacation" for somebody.

To say merely that this film is propaganda is tantamount to ignoring related facts of communist practice. Compare what the Communist says about himself, for example, with actual conditions in Lithuania.

He calls himself "progressive." And to progress means to get ahead or to go forward. Yet, statistics show that the "progression" of communists is in reality a "regression." They are moving backward rather than forward.

Statisticians in measuring progress often compare the standard of living of today with prewar standards. The situation in the Soviet Union, by such comparison, is pointedly bleak.

A Swedish social scientist recently calculated that the 1953 standard of living in the Soviet Union, even after Malenkov's 10 per cent price reduction, is only 83 per cent of the Russian worker's living standard of 1908. And some 46 years have passed since then — 36 of them under communist rule — but the country still is 17 per cent behind.

Prices and wages also offer examples of contemporary standards of living. According to the Communists the highest monthly wage of an unskilled laborer, in Lithuania, is \$175; that of a university professor, \$500. These seem fairly reasonable as wages, and would be except for the rouble (the Soviet equivalent of our dollar) being over-valued.

Communists say their rouble is worth twenty-five cents; yet, in

reality, it will buy only fifteen cents worth of merchandise.

Coffee by the pound in Lithuania today costs \$7.60, at the real value of the rouble. Butter, hard to get, costs \$3.95 a pound. A pair of woman's shoes costs anywhere from \$50 to \$100 — almost a week's pay for professors. Nylons may be obtained for \$15 a pair.

But let's not omit the men. Their shoes cost \$112.50 a pair — a month's pay for some unskilled laborer. A new suit for Easter? It's yours with a price range from \$200 to \$500 — a professor's monthly pay.

How do collective farmers in Lithuania fare under the "progressive" system? On the average they work 352 days out of the year. They are paid generally in grain, which is sold at a price fixed by the government. They earn an average \$70 a month. A man's shirt costs \$20.

A Latvian refugee said that in 1952 he knew of collective farmers who were making only \$25 a month — a pound of sugar costs \$1.25. It is understandable why the government wants to collectivize all farmers. The profit is tremendous. The government can't go broke paying a monthly "dole" of \$25 for services.

Taking these statistics into consideration, and stacking them against the film, it would appear that "sunset" is more appropriate than "Sunrise Over the Nemunas."

Richard M. Mills, a member of Council 27 in Norwood, is a former student at Boston College and currently a senior at Fordham University in New York. He attends the Institute of Contemporary Russian Studies of which the Rev. Walter C. Jaskievicius is director. Mills' work at the Institute includes study of the Russian language and various aspects of Russian culture such as literature, history, political institutions and Marxist philosophy. His access to Soviet publications received at the Institute provides him with authoritative bases for his articles, of which "Roubles and Rubbish" is the second to appear in VYTIS.

LITHUANIAN MILK ROUTE

Arejas Vitkauskas

I was a young boy, under age, for the army but I wore a sergeant's stripes on the collar of an American first World War uniform which was bought by the Lithuanian government from the stores of the American Expeditionary Force in France. We also had food bought in the same way, and American condensed milk, a great novelty in Lithuania, was given to us Soldiers to whiten our coffee. "Milk" — we called that milk with the English word, which we didn't understand, and that made this product even more exotic. My mother would not believe that it was milk at all. How could it be in a sealed tin?

It was in 1920. Germans had just been forced to leave our country, our army was volunteers. I was a real sergeant, in a machine gun company. (The American "Colts" we had we didn't like much; the machine guns taken from the Germans were more deadly). I was stationed in a battered big estate house, with no windows nor doors, but with signs of the former headquarters of the big General Hindenburg himself. He ruled Lithuania during Germany's war with Russia, and we all got sick of seeing his picture on match boxes, pipe heads, pocket mirrors and what not. Even the Germans themselves hated him in the end.

The estate house was on a tranquil lake, with an island that looked like a floating sponge with a tree brush on 2 sides. I didn't like the "sandy" condensed milk very much, so, when evening mist used to begin to float on the meadows, I took a leaking boat and, sliding over dreaming water lilies, through the pleasant coolness after a hot day, circled the island, motioning my oars offly and still spilling around that silver from the round disc reflected in the mystic substance in which the lake maidens of our old legends live. I took my time, as it was so thrilling to be in the domain of water-charmers, to listen to the whisper of those maidens when my boat brushed a reed here and there. Nothing but the subdued little splash of the oars disturbed the play of silvery bubbles rolling over the moon-made broad scarf upon the waters. My army dinner pail clacked a bit when the boat hit gently the sand. I went to the farmer's house up-hill, my pail was always filled with fresh milk and I took my delivery back even more gently and carefully on the boat. The water maidens laughed at me

with the voice of some bird; the growing mist put a bundle of sleep into my head, and, pleasantly tired, I went with my pail and through the rows of snoring Soldiers, reached my room.

A group of Soldiers participated in this morning feast of coffee with fresh milk — but I never let anyone accompany me on my delivery route, because the water beauties for weeks, whispered into my ears, as I touched the lilies with my boat: "You must always come alone — we love you!"

TOP THIS

(If You Can)

SO SEW!

Hubby: "What are you planning to do this evening?"

Wife: "Oh, write a letter, listen to the radio, and so on." Why, dear?"

Hubby: "Well, when you get to the sew on don't forget to mend my socks."

SPLIT CLEAN

Salesman: "These are especially strong shirts, Madam. They simply laugh at the laundry."

Customer: "I've had that kind before, and some have come back with their sides split."

(Both submitted by Mary G. Council 3, Phila., Pa.)

FOR MALE READERS: The plural of whim, we are told, is women.

FOR FEMALE READERS: The average man is proof that the average woman can take a joke.

(Submitted by John Vaikasas Council 27, Norwood)

(The editors invite K. of L. readers to contribute to this department by sending in their own humorous anecdotes, jokes, or plain corn. Include name and council of sender so proper credit can be given. Address to TOP THIS editor, 201 K. St., So. Boston 27, Mass.)

Lietuvos Vyčių Istorija

Ignas Sakalas

52-ji KUOPA

tąsa

52-ji kuopa Elizabeth, N. J., įsteigta 1916 m. vasario 27 d., kaip pranešama "Vyties" nr. 5, 1916 m.:

"Elizabeth Port, N. J., vasario 27 d. š. m. prakilnus jaunimas sutvėrė naują Lietuvos Vyčių kuopelę. Čia yra gražus būrelis susipratusių mergaičių ir vaikinų ir tikimasi, kad susispietę į vyčių kuopelę galės daug nuveikti".

Tiek ir težinoma apie kuopos jaunystę, jos veikimą ir kuriais metais buvo Centre išbraukta iš gyvųjų tarpo.

1937 m. kun. M. Kemėžio pastangomis kuopa buvo atgaivinta ir pirmas susirinkimas įvyko rugsėjo 15 d. Susirinkime susirašė 25 nariai. Valdybon išrinkti pirm. P. Jankūnas, vicepirm. G. Dapkiūtė, sekr. Adolfas Dobar, fin. sekr. L. Mickevičiūtė, išd. Ant. Barcas, tvarkdarys Vincas Pott, korespondentai Ann Mitchell ir Kaz. Kakstis, parengimų pirm. Albertas Mack, sporto pirm. J. Degutis.

Nuo to laiko kuopos veikimas pradėjo reikštis visose srityse.

Kuopa nuoširdžiai remia parapiją. Kas met per Velykas ir Kalėdas paskiria aukų bažnyčios altoriams papuošti.

Baigusiam parapijos mokyklą pirmuoju mokinium kuopa suteikia dovaną.

Remia seseles mokytojas, nupirkdama jų vienuolynui reikalingų daiktų.

Kartą metuose bendrai eina prie šv. Komunijos ir dalyvauja New York ir New Jersey apskrities dvasinėje puotoje, taipgi apskrities veikime.

Lanko ligonius, jiems nuperka dovanų, gėlių.

Mirus nariui, ar kam nors iš jo šeimos, kuopa užprašo šv. mišias. Taip pat dažnai užprašomos šv. mišios už narius karinėj tarnyboj.

Susirinkimuose nariai stengiasi lietuviškai kalbėti ir nuolatos dainuoja lietuviškas dainas. Remia lietuvių katalikų spaudą ir įvairiais būdais kelia Lietuvos ir lietuvių vardą kitataučių akyse.

Nebuvo apleista ir sporto sritis. Veikė įvairūs sporto rateliai.

53-ji KUOPA

53-ji kuopa buvo įsteigta 1916 m. Brighton, Mass. "Vyties" nr. 4, 1916 m. rašoma, kad "J. Ramanauskui pasidarbavus, čia sutverta Lietuvos

Vyčių kuopa, kurion prisidėjo nemažai jaunimo. Gero pasisekimo Brighton, Mass., jaunimui".

"Vyties" nr. 9-me, tų pačių metų, rašoma, kad gegužės 29 d. Vyčių ir Lietuvių Darbininkų Sąjungos kuopos surengė margą vakarą. Suvaidinta komedija "Gaila ūsų". Žukauskaitė ir Protošiūtė padainavo duetu, akomponuojant A. Kazlauskaitėi ir smuiku pritariant O. Zanauskaitėi. J. Žukauskaitė ir P. Grinkevičius padainavo solo.

Be abejo, Brighton, Mass., dar yra gyvųjų tarpe buvusių tos kuopos narių ir veikėjų. Gera būtų, kad šias žinias Lietuvos Vyčių Istorijai papildytų ir atsiųstų man. Visą medžiagą reikia siųsti šiuo adresu: Mr. Ignatas Sakalas, 7356 So. Campbell Ave., Chicago 29, Ill.

54-ji KUOPA

Orchard Lake, Mich., yra didžiojo Detroito priemiestis, kur veikia ŠŠ. Cirilijaus ir Metodijaus vardo kunigų seminarija, iš kurios išėjo ir eilė lietuvių kunigų. Seminarijoj veikė Liet. R. K. Moksleivių Susivienijimo kuopa, o 1917 m. buvo įsteigta ir vyčių kuopa, kuriai Centras davė eilinį 54-įjį numerį. Narių kuopa turėjo 13. Kuopos veikimas pasireiškė tiksliai mokslo metu, vasarą klierikai išvažinėdavo į lietuvių parapijas, kur padėdavo klebonams vienur vasariniuose kursuose augusiems šviesti, kitur vaikus katekizmo mokytį ir t. t.

Prieš išsiskirstant kuopa sušaukdavo paskutinį susirinkimą, kuriame patys nariai išpildydavo programą. Pav. 1916 metų susirinkimas, įvykęs gegužės 9 d.

Pirmininkas I. Kelmelis (dabar prelatas, ilgametis Newark, N. J., lietuvių parapijos klebonas) atidarė susirinkimą malda, o sekr. Nunoranis perskaitė pastarojo susirinkimo protokolą. Perbėgus per senuosius reikalus, nauji sumanymai jau nebuvo svarstomi. Pradėta programa. I. Kelmelis pakalbėjo apie vyčių organizaciją, jos kilnius užsimojimus, ragindamas narius ir toliau nenutraukti ryšių, o grįžus į mokyklą iš naujo pradėti veikimą. Kun. F. Stygmanas (vėliau kunigas, miręs) padeklamavo eilėraščių, o P. Daniūnas (vėliau taip pat kunigas, miręs) skaitė ilgesnę paskaitą apie proto, valios ir būdo lavinimą.

Vyčių kuopa Orchard Lake, Mich., gyvavo tol, kol lietuvių buvo seminarijoj. Nelikus lietuvių, išnyko ir vyčių kuopa, o taipgi ir Liet. R. K. Moksleivių susivienijimo kuopa.

VYČIŲ SENDRAUGIŲ SKYRIUS

Redaguoja Ignas Sakalas

Mirga Marga iš Sendraugių

Stasys Pieža, Chicago Herald-American didžiulio dienraščio religinio skyriaus redaktorius, buvęs Amer. Liet. R. K. Federacijos Centro pirmininkas, šiemet yra gavęs iš žymaus Chicago prekybininko John F. Cuneo \$1,500 dovanų premijoms konkurso straipsnių temomis "Kodėl aš didžiuojuosi būti kataliku" ir "Kodėl aš pamilau rožančių". Konkursas pravestas tarpe besimokančio jaunimo pradedant pradžios mokykla, baigiant kolegija. Konkurse dalyvavo daugiau 5,000 asmenų.

Antanas Rudis neseniai yra gavęs raštą iš Chicago Council on Foreign Relation. Rašte reiškiamas padėka už aktyvumą ruošiant parengimus Chicagoj Užsienio Politikos Institute, kuriame vienas popietis buvo paskirtas Baltijos valstybių reikalams. A. Rudis yra Amerikoje gimęs, Rockwell Engineering Co. prezidentas ir labai veiklus lietuvių visuomeninėje ir politinėje dirvoje.

Bronė Pivariūnienė, duonkepė savininkė, paskutiniu metu buvo sune galėjęs. Priklausydama sendraugiams ir negalėdama aktyviai pasireikšti veikime, tą veikimą paremia aukomis. Koks mielas pavyzdys kitiems sendraugiams! Be to, B. Pivariūnienė yra stambiausia Lietuvių Labd. Sąjungos išlaikomos senelių prieglaudos rėmėja. Beje, Pivariūnų kepyklos ruginę lietuvišką duoną Chicagoj mėgsta ne tik lietuviai, bet ir kitataučiai.

Vėl sendraugių aukos namo-salės remontui. Pastarajame sendraugių kuopos susirinkime namo-salės remonto fondui aukojo: N. N. \$25, Baliukai \$20 ir Jonas Kass \$5. Vasario 16 minėjimui atsilankęs Prancuzevičius (ne narys) aukojo \$2. Tikimasi, kad šiuos geradarius paseks ir kiti nariai. Jaunių kuopoms taip pat yra pareiga savo aukomis prisidėti prie šio reikalo.

Rengia paskaitas. Stasys Pieža, Chicago Herald-American religinio skyriaus redaktorius, lietuvių ir kitataučių samburiams ruošia paskaitas apie savo kelionę į Romą lydint kardinolą S. Stritch, Chicagos arkivyskupą. Paskaita iliustruojama judamaisiais paveikslais.

Sendraugiai kandidatai į JAV Liet. Bendruomenės Tarybą. Chicagos apylinkės sudarytan kandidatų į Tarybą sąrašas

įtraukti šie sendraugiai: prel. Ig. Albavičius, sendraugių dvasios vadas; J. Kerulis, žymus Vyčių salės remontininkas; ir inž. Ant. Rudis, Rockwell Engineering Co. prezidentas.

Konferavo su sendraugiais. Al. Wesey-Vasiliauskas, Centro pirmininkas, kovo 5-6 dienomis lankėsi Chicagoj. Kovo 5 d. posėdį turėjo su organizacijos Garbės nariais (prel. Ig. Albavičium, L. Šimučiu, Ig. Sakalu ir J. Juozaičiu), Vyčių Namų Tarybos nariais (V. Paviu, P. Čižausku) ir Ill.-Ind. apskr. sekretore H. Gudauskaitė, o kovo 6 d. buvo sušauktas Illinois-Indiana valst. apskr. veikėjų susirinkimas. Abu posėdžiai įvyko Vyčių salėje.

Sendraugiai papildė jaunių gretas. Šv. Kazimiero dienos minėjimas — dvasinė puota ir akademija — šiemet įvyko Gary, Ind., Šv. Kazimiero lietuvių parapijos bažnyčioje. Jaunių eiles žymiai papildė gražus būrys sendraugių. Per akademią Vyčių namo remonto fondui taip pat sendraugiai gausiai aukojo: adv. K. Savickus, Centro teisinis patarėjas, \$22.00, J. Vilkišius, P. Zakaraitė po \$5 ir S. Šimulis \$3. Iš jaunių Al. Vasiliauskas ir J. Petraitis po \$5.00, J. Jatis, jr., \$2, Phyllis Burger, Virginia Cerks, Marianne Kelpšas ir Elena Saponavičius po \$1. Viso sudėta \$51 aukų.

Sendraugių duktė ištekėjo. Bernadeta Paukštis, vyčių sendraugių Paukščių duktė, ištekėjo už Jono Baliausko. Jungtuvės įvyko bal. 17 d. Šv. P. Marijos Nekalto Prasidėjimo parapijos bažnyčioje, kur vietos klebonas prel. J. Mozeris, asistuojamas vikarų, palaimino moterystę. Kovo 6 d. per suruoštą margvakarį jauniems suaukota daug vertingų dovanų. Jaunieji priklausė vyčių 36-tai kuopai.

Pažymėtina, kad Paukščiai ne tik patys būdami verslininkai (turi geležinių daiktų ir namų apyvokos krautuvę) randa laiko reikštis draugijų veikime, bet ir savo skaitlingą šeimą išauklėjo lietuviškoj dvasioj ir įpratino į veikimą lietuvių draugijose. Jie ir su savo anūkais kalbasi vieni tikrai lietuviškai. Tikrai pavyzdinga lietuvių šeima.

Viešėjo operos artistė. Kovo mėn. pradžioje Chicagoj pas savo gimines Antaną ir Kazimierą Petrulius viešėjo buv. Lietuvos operos artistė Vincė Jonuškaitė iš New Yorko. Po savo ligos čia keletą savaitių pailsėjo, savo septynerių metų su-

kaktį nuo atvykimo į JAV paminėjo ir Kazimieros Petrulienės vardinių progą pasisvečiavo. Kaip žinome, V. Jonuškaitė yra įdainavus penkioliką lietuviškų dainų į plokšteles, kurios yra išleistos vienam albume. Patariama vyčiams įsigyti tą albumą pas leidėjus A. ir K. Petrulius, 4420 S. Talman Ave., Chicago 32, Ill. Albumo kaina \$5.

Vyčiams sendraugiams šiemet sukaktuviniai metai. Dešimt metų kaip Chicagoj įsisteigė vyčių sendraugių kuopa, kuri yra stiprus organizacijos užnugaris. Sukaktis bus minima ateinantį rudenį. Pramatomi du vakarai. Vienas vakaras bus su plačiameno programa Lietuvių auditorijoje, o kitą vakarą — banketas savojoje salėje. Dabar planuojamos programos, kurių turinys vėliau bus plačiai apibudintas "Vytyje."

Prof. B. Vitkaus žiniai. Bostono pašonėj, Brocktone, Mass., Chicagos vyčiai sendraugiai turi mielą narį prof. B. Vitkų. Džiugina mus spaudoje pasirodanti žinios apie jo kultūrinę veiklą tenyksių lietuvių tarpe. Gal dėl savo judrumo ir visuomet giedrios nuotaikos jis turi laimę sendraugių tarpe: jau du kartus burtų keliu yra laimėjęs sendraugių "banką". Gaila, kad laimikį gali atsiimti tik tas narys, kuris dalyvauja susirinkime kai traukiamas iš dėžės laimingasis numeris.

Mielas profesoriau, kviečiame atvykti į sekantį sendraugių susirinkimą. Gal vėl laimė nusišypsos.

Sendraugiai svarbioj draugijoj. Lietuvių Katalikų Spaudos Draugija, kuri leidžia dienraštį "Draugą" yra sudariusi direktoriatą, kuris kartą metuose susirenka posėdžiui, kur išklausomi finansiniai pranešimai, pasitariama apie tolimesnius draugijos darbus ir pasiškirstoma pareigomis.

Šių metų posėdyje direktoriato skaičius padidintas iki penkiolikos narių. Naujais direktoriais paskirti: kun. dr. V. Bagdaničius, MIC, "Draugo" moderatorius ir Liet. Knygos Klubo direktorius; kun. V. Parulis, MIC, TT Marijonų Chicagos namo ekonomas ir naujos TT Marijonų statybos vajuos vedėjas; kun. V. Rimšelis, MIC, TT Marijonų šv. Kazimiero provincijos viršininko padėjėjas ir TT Marijonų Seminarijos rektorius; ir inž. Antanas Rudis, Rockwell Engineering Co. prezidentas; šis išrinktas vieton mirusio adv. J. Brenzos, Metropolitan State Bank prezidento.

Paskyrus A. Rudį direktorium, dabar tos draugijos direktoriute bus keturi vyčiai sendraugiai: prel. Ig. Albavičius (perrinktas direktorių pirmininku), "Draugo" redaktoriai L. Šimutis, Ign. Sakalas ir inž. A. Rudis, išrinktas vice-pirmininku.

Draugijos išdininku yra kun. V. Atkočius, MIC, TT Marijonų šv. Kazimiero provincijos viršininkas, o sekretorium kun. P. P. Činikas, MIC, TT Marijonų spaudos Chicagoj vedėjas. Teisiniu patarėjum yra adv. Ch. Chesnul.

Tinka prie pečio ir svečio, sako lietuvių priežodis. Tokį priežodį vyčiai sendraugiai gali pritaikinti T. Norbutienei, J. Petkūnienei ir S. Pavienei. Koks nebus sendraugių (net Ill.-Ind. apskr.) vakaras, kuriame reikia vaišes paruošti, šias nares matysi virtuvėj betriusiančias. O jų paruošti valgiai burnoje tirpsta. Taigi, jos tinka prie pečio.

Jos tinka ir prie svečio. Tai parodė jau visa eilė buvusių įvairių parengimų ir pastarieji gavėnios kultūriniai vakarai, kuriuose, be kitko, buvo žaidžiamas bingo. Visos trys buvo to žaidimo tvarkos vadovės. Jų patarnavimą visuomet lydi maloni šypsena ir giedri nuotaika.

Visos trys yra pavyzdinčiai išaugunusios šeimos ir dar nesijaučia persenos oragnizacijos veikime.

Didžiuojamės jomis ir dėkojame.

Vyčiai Federacijos valdyboj. Šių metų Federacijos Chicagoj apskrities valdybą sudaro gražus kolektyvas: pusė narių senosios kartos ir pusė naujųjų ateivių veikėjų, o pirmininku išrinktas iš jaunųjų — J. Jesulaitis, vyčių 13 kuopos ir Illinois-Indiana apskr. veikėjas bei Lietuvos Vyčių Namų Tarybos narys. Išdininko postan išrinktas *Antanas Bacevičius*, vienas Federacijos organizatorių Chicagoj ir žymiausių jos veikėjų, kurio nuopelnai tai katalikų centrinei organizacijai neįkainuojami.

Nenutraukia ryšių. Elena Motekaitienė, buv. nuolatinė vyčių sendraugių ir jaunių piknikų, banketų, vakarienių ir kitokių pramogų šeimininkė, neseniai ištekėjusi už A. Ramašausko, nors gyvena tolokai nuo lietuviškų centrų, tačiau nenutraukia ryšių su vyčiais sendraugiais. Atsilankusi į vieną pastarųjų pramogų, dar ir auką pridėjo bingo kortų sąskaitai apmokėti.

Pagerbė mūs Garbės Narij. Kun. M. Urbanavičius, MIC, yra Kolumbo Vyčių vysk. Kettelerio vardo kuopos kapelionas, kovo 28 d. buvo pagerbtas tos kuopos 10 metų kapelionavimo ir 40 metų kunigystės sukakčių proga. Šiomet spalio 30 d. jis minės ir 65 m. amžiaus sukaktį.

Kun. M. Urbanavičius yra gilus moks-

lininkas, ypatingai psichologijoj ir istorijoj, profesoriauja TT Marijonų seminarijoj Hinsdale, Ill. Sukaktuvininkas taip pat yra vienas žinomiausių Lietuvos Vyčių organizacijos veikėjų, Ritualo autorių ir "Vyties" bendradarbių. Yra buvęs Vyčių spaustuvės direktorium, Centro, Chicagoj apskrities ir sendraugių kuopos dvasios vadas. Už nuopelnus organizacijai pakeltas į Garbės narius.

Ilgiausių metų!

Darbuojasi kitose organizacijose. Daugelis vyčių sendraugių, atsisakydami poilsio, kurio po darbo reikalingas dažnas senesnio amžiaus žmogus, ne tik veikia sendraugių kuopoj, bet yra pirmaciliais veikėjais ir kitose liet. katalikų organizacijose: seselių kazimieriečių, pranciškiečių, Nekalto Prasišėjimo, TT Marijonų rėmėjų, Labd. Sąjungoje ir k.

Kas bus, kai jų neteksime? Minėtų draugijų susirinkimuose nesimato ne tik jaunesnių vyčių, bet ir naujai atvykusių iš tremties.

Atliko karinę tarnybą. Albertas Širvinskas, Elenos Širvinskienės sūnus, neseniai grįžo iš JAV kariuomenės, atlikęs tarnybą. Jis yra veiklus vyčių 36 kuopos narys, gi jo mamytė priklauso ir 36 kuopai ir sendraugiams, kur nuoširdžiai darbuojas.

Patenkinti atostogomis. Juozas Aukštaitis su žmona Antanina paskutiniu metu buvo išvykę atostogų į Hot Springs, Ariz. Grįžo patenkinti kelione, atostogomis ir gerokai pasilsėję. Aukštaičiai yra vyčių organizacijos veteranai, vieni pirmųjų Marquette Park kolonijos veikėjų. J. Aukštaitis yra taip pat senas LRKSA veikėjas anksčiau 15-toj, o šiuo metu 163-čioj kuopose.

Skautai pagerbė sendraugį. Kovo 20 d. skautų "Lituanica" vardo tuntas Chicagoj minėjo savo veiklos penkmetį. Sukakčiai paminėti suruoštos atitinkamos iškilms: pamaldos šv. P. Marijos Nekalto Prasišėjimo bažnyčioj, o susirinkimas, akademija ir programa Dariaus ir Girėno salėj. Įšias iškilms buvo atvykęs iš Kanados ir Skautų Brolijos vadas vyr. skaut. Step. Kairys.

Šiose iškilmsėse buvo pagerbtas ir didelių nuopelnų skautų sąjūdy turįs, buv. tuntininkas ir III-jo rajono vadeiva *Stasys Rudys*, kuris taip pat priklauso vyčių sendraugių kuopai ir susirinkimuose įneša daug gyvumo.

S. Rudys, K. Paukštys yra liudininkai prieš tuos, kurie sako, kad bendras senalietuvių ir naujalietuvių veikimas nėra įmanomas, nes žmonės skirtingo išsilavinimo. O juk ir čia minimi yra naujai atvykusieji — Rudys Lietuvoj buvo moky-

tojas, gimnaz. direktorius, gi Paukštys — chemijos inžinierius.

Visa bėda yra tame, kad mes vieni kitų nepažįstam... iš arčiau.

Viešėjo pas sūnų. Angelė Šimutienė, Lietuvos Vyčių 4-jo laipsnio narė, žinoma Amerikos lietuvių veikėjo L. Šimučio žmona, keletą savaičių viešėjo pas savo sūnų JAV karo aviacijos leitenantą lakūną Joną Šimutį ir jo šeimą San Antonio, Texas.

Pasistatė gražius namus. Matas Zizas, vienas stambiausių namų statytojų Chicagoj, Marquette Park apylinkėj, prie California gatvės, pasistatė sau naujus moderniskus namus pagal architekto Muloko paruoštus planus. M. Zizas yra vyčių organizacijos Chicagoj veteranas, 4-to laipsnio narys.

Sendraugiai — TT Marijonų talkininkai. Kaip kitose organizacijose, taip ir TT Marijonų Bendradarbių draugijoj vyčiai sendraugiai yra vieni veikliausių. Ne tik veikia skyriuose, dažnai tai valdyboje, tai įvairiose komisijose, bet ir draugijos centre. Tai parodė ir draugijos atstovų visuotinas suvažiavimas kovo 27 d. Chicagoj. Suvažiavimo prezidiume buvo: pirmininku kun. K. Barauskas, vicepirmininke E. Širvinskienė, sekretore P. Zakaraitė ir rezoliucijų komisijoj L. Šimutis. Seimą taipgi pasveikino sendraugių pirm. Ig. Sakalas. Atstovų tarpe taip pat matėsi daug vyčių sendraugių.

Pasiruošimai sendraugių jubilėjui minėti. Kaip jau žinoma, vyčių sendraugių dešimties metų sukaktuvių iškilms įvyks ateinantį rudenį. Planuojami du vakarai: meno vakaras Lietuvių auditorijoj, o akademija - banketas Vyčių salėj. Pirmojo vakaro programą išpildys Kenosha, Wis., lietuvių Dramos studija, kuriai vadovauja aktorė J. Jarienė. Bus vaidinta komedija "Inteligentai". Šis vakaras įvyks spalio 23 d.

"Gedimino stulpai" sendraugiai. Inž. A. Rudis, Lietuvių Prekybos Rūmų Chicagoj ilgametis pirmininkas, Velykoms gavo iš Baltic Bendrovės Brooklyne, N. Y., meniškai iš šokolado ir cukraus pagamintus "Gedimino stulpus". Ši bendrovė gamina lietuviškus "Birutės" vardo saldinius.

Sendraugio auka vargšui Velykoms. R. Baliauskas, didelis lietuviškos dainos puoselėtojas, gyvenęs Kenosha, Wis., ir priklausęs sendraugių kuopai Chicagoj, Velykų proga paaukodamas \$10 Balfui pareiškė: "Man bus linksmesnės šventės, jei vargšui būsiu pasiuntęs velykaitį". Jis yra dosnus ir kitiems kultūriniais ir lietuviškos reikalams.

Sincere Greetings to Father Jutkevičius

Rev. John C. Jutt, curate at Our Lady of Vilna Parish, is commemorating his 15th year in the Priesthood on May 18th; his 15 years as curate at Our Lady of Vilna Parish to which he was assigned on June 25, 1950; and 15 years as spiritual adviser of Council 116, Knights of Lithuania since July, 1950.

The parishioners of Our Lady of Vilna Parish are holding a banquet to honor Rev. John C. Jutt on May 15th. Mr. Joseph Lola, past president of the Knights of Lithuania, will be the toastmaster; Father Albert J. Contons, national spiritual director and Father Peter Shakalis, spiritual adviser of the New England District Sodality will be speakers; and Honorary Chairman of the banquet is Rt. Rev. Msgr. Constantine A. Vasys.

Father John was born in Westfield, Mass., the oldest of seven children. He received his education in the public schools of Westfield and was an outstanding athlete in his high school days, excelling in basketball. He attended St. Charles College, Cantonsville, Maryland in 1934 and following graduation he entered the Grand Seminary in Montreal, Canada where he completed his studies for the priesthood in 1940.

He was ordained in St. Michael's Cathedral, Springfield, Mass. by the late Bishop Thomas O'Leary on May 18, 1940. Father John celebrated his first Mass in St. Casimir's Church in Westfield on May 19th, 1940 where he once served as an altar boy for his present pastor who also preached the sermon that day. On June 25, 1940 Fr. John was assigned to Our Lady of Vilna Parish in Worcester, Mass. to serve as curate under the now appointed Rt. Rev. Msgr. Constantine A. Vasys, pastor.

The zeal he showed in working for the spiritual and material betterment of the youth of the parish as spiritual adviser of Council 116, was rewarded

by his appointment as New England District K. of L. Spiritual Adviser which position he held for a number of years. At the 33rd K. of L. National Convention in 1946, he was appointed to the honorable position of National Spiritual Director, which post he held for five years. Fr. John is also the originator of the Committee on Lithuanian Affairs. Through his untiring efforts, this Committee has accomplished many good works for Lithuania and her people. During the war years, Father John was the recipient of a citation from the War Department for his successful encouragement to the Lithuanian people in the purchase of War Bonds. In 1951, he was appointed by His Excellency, John J. Wright, Bishop of the Diocese of Worcester, to serve as Notary on the Matrimonial Tribunal of the Diocese, which position he still holds to the present time. Bishop Wright, upon recognizing Father John's untiring and successful efforts with the Lithuanian Catholic Youth, saw fit to appoint him as the first chaplain of the newly-organized Council of Catholic Youth of the Worcester area in 1954. He is also spiritual adviser of the Girls' Sodality of the parish which position he has held for the past five years.

Father John is one of the most energetic workers and loyal supporters of the Knights of Lithuania organization. He believes the K. of L. to be the finest American Lithuanian Catholic Youth organization in the country and bends all his efforts toward furthering the Knights of Lithuania cause.

AMSTERDAM COMMUNION BREAKFAST, left to right, seated — Connie Zygel, financial secretary, Sophia Gavry, president, Rev. Robert K. Baltch, spiritual adviser, Helen Gustas, vice president, Sadie Karbus, treasurer and Pauline Urban, secretary; standing — Attorney A. C. Stokna and wife, Edna, Charles Karbus, Eleanore and Edward Baranauskas, Val Kerbelis, Sophie Olbie, Matthew Kazlauskas, Gene Gobis and Edward Bablinskas.

PAGERBTAS A. A. M. NORKŪNAS

Vyčių įkūrėjo M. Norkūno, keturių metų jo mirties sukakties proga, buvo aplankytas kapas Lawrence, Mass., pasimelsta ir uždėta gėlių puokštė. Dalyvavo Prel. P. M. Juras, Vyčių Centro Dvasios Vadas Kun. A. Kontautas, kuris Vyčių Centro vardu uždėjo gėlių puokštę, Kun. Janiūnas Lawrence vyčių kuopos dvasios vadas, a. a. Mykolo Norkūno šeima, Lawrence vyčių kuopos nariai ir eilė kitų asmenų. Vėliau vyčiai turėjo pasikalbėjimą organizaciniais reikalais ir užkandžius.

D Ė M E S I O !

Visi Vyčiai remia Katalikiškos Akcijos FONDO VAJU

1. Patys rašosi nariais siūsdami \$2.00 metinę
2. Ragina kitus stoti nariais, auką,
3. Kiekviena kuopa stengiasi gauti daugiau narių.

Pareiškimo lapeliai gaunami Federacijos Centre, kur ir aukos siunčiamos Rev. Dr. A. Juška, 1644 Wabansia Ave., Chicago 44, Ill. ir klebonijose.

K. A. Fondo pinigai bus naudojami *Jaunimo Stovykloms ir Spaudai*. Remdami K. A. Fondą, Vyčiai sustiprins savo Organizaciją.

Kun. Stasys Raila, K. A. F. Vajaus Vedėjas.

MINSTREL MEMBERS of "Guys and Gals," the second annual minstrel and revue of St. Peter's Church held recently in South Boston, Mass. Seated, left to right: the Rev. John D. Zuromskis, general chairman, and Lillian Gailius, pianist. Rear: John Olewitz, Peter Dravinskas, Al Simonds, Phyllis Rudis, Joanne Dravinskas, Alice Plevock, director, and Eleanore Zaleskas.

A N N O U N C E M E N T

Council 29 announces that the 42nd National Convention of the Knights of Lithuania will convene in Newark, New Jersey.

Place: Hotel Robert Treat

Time: August 25, 26, 27 and 28, 1955.

Registration: August 25th.

Please send all correspondence to Convention Secretary, Council 29, 180 New York Avenue, Newark 5, New Jersey.

An invitation is extended to one and all to attend and to help make this gathering one long to be remembered.

**Ed. Thompson, Chairman
Convention Committee**

NORWOOD, MASS. (27)

While other councils are greeting the Spring with early dances, Norwood is going to usher out this season of Spring with a dance on June 11 and a banquet on the 12th of the same month to commemorate the 40th anniversary of the founding of the council. Both functions are wide open to anyone who desires to come. The members of the dance committee are Agnes Kulbok and Frank Kaseta, co-chairmen; Elaine Pupalagis, Adele Antonitis, Pat Spurr and John Stadalnick. The banquet committee is made up of the executive board for the most part.

The committee in charge of our February 19th dance was made up of Lil and Ed Tarutis, Eleanor and Dick McGrath, Jane and Ed Perednia and Kay and Dan Perednia. Eleanor McGrath was the chairman. This group did a commendable job which was appreciated by the local council.

The Norwood council will run its annual picnic in June and the executive board constitutes the working committee for that event.

At our March meeting a very potent group was selected to hold a social after our next meeting in April. This committee was made up of the following: Pat Spurr,

John Stadalnick and Frank Kaseta.

We welcome Johnny Baliunas back to our council who was in the Army for two years. This fine specimen of manhood was the wrestling champ in Alaska where he was stationed.

Freddy Picard, who is in the Navy, has been home on weekend leave for a couple of weekends lately and it was nice to see the old boy in such fine shape.

Dick Mills was home for the Easter holidays, on vacation from Fordham University where he is currently engaged in a very intense training in Philosophy.

Vin Kasauskas and Johnny Vaikasas are well on the road to recovery from their illnesses.

We are going to have a great little polka band before long if Johnny Stadalnick and Dan Perednia keep working at their musical development. John is taking up clarinet and Dan is well on the way to mastering the accordion. All we need now is a kettle-drum and a zither and then we will be all set.

For this month we shall close this journalistic monstrosity with a set of principles which Sir Dick and Frank will be able to use with great force in their final exams. What is, is. What is not, is not. What is is not what is not. Right?

"Bee Cee"

K. of L. CALENDAR

- May 21 — Great Neck, N. Y. (102) "NAUTICAL KNIGHTS" Dance, Steamboat Inn, 89 Steamboat Rd., Great Neck.
- June 11 — Convention Eve Dance sponsored by Council 61, Paterson, N. J., Lithuanian Citizens' Club, 62 Lafayette St., Paterson.
- June 11 — Norwood, Mass. (27) Dance.
- June 11 — Brockton, Mass. (1) POLKA PARTY, Romuva Park, Brockton.
- June 12 — Norwood, Mass. (27) BANQUET (40th anniversary of the founding of Council 27.)
- June 12 — New York-New Jersey District Convention, 147 Montgomery St., Paterson, N. J.
- July 17 — Amsterdam, New York (100) ANNUAL OUTING.
- July 24 — New York-New Jersey District, PICNIC, St. Michaels Grove, 15 E. 23rd St., Bayonne, N. J.

"VYTIES"

GARBĖS PRENUMERATORIAI

- \$400.00 New England District, K. of L.
 \$25.00 Council 25, Cleveland, Ohio
 \$20.00 Rt. Rev. Constantine Vasys, Worcester, Mass.
 A Friend
 Rev. John Zuromskis, So. Boston, Mass.
 15.00 Rev. Anatolijas Stanevicius, Chicago, Ill.
 10.00 Most Rev. Vincent Brizgys, Chicago, Ill.
 Rt. Rev. Ignas Albavicius, Cicero, Ill.
 Very Rev. John Balkūnas, Maspeth, N. Y.
 Mr. Antanas Buknis, Cleveland, Ohio.
 Rev. Albert J. Contons, So. Boston, Mass.
 Rev. Benedict Gauronskas, Ansonia, Conn.
 Miss Phyllis Grendal, So. Boston, Mass.
 Rev. Albin Janiūnas, Lawrence, Mass.
 Rev. A. Jutkevičius, Shelburne Falls, Mass.
 Rev. J. A. Jutkevičius, Turner Falls, Mass.
 Rev. John Jutkevičius, Worcester, Mass.
 Rev. Vladas Karalevičius, Bayonne, N. J.
 Mr. John G. Kasulaitis, Cicero, Ill.
 Miss Mary Kober, Port Washington, N. Y.
 Rev. Joseph Naudziūnas, Cambridge, Mass.
 Rev. Felix Norbut, Norwood, Mass.

- Rev. John Pakalniškis, Brooklyn, N. Y.
 Mr. John Sprainaitis, Paterson, N. J.
 Rev. John Švagždys, Brockton, Mass.
 Rev. John Vysnauskas, Chicago, Ill.
 Rev. Walter Washila, Southold, N. Y.
 Rev. Albin Yankauskas, Athol, Mass.
 Lith. Minister P. Žadeikis, Washington, D. C.

DOVANA "VYTIES" FONDUI

Mr. William Kolicius, Jr.
 3522 Marge Drive,
 Pittsburgh 34, Pa.

Gerbiamas p. Kolicius:

Norėdamas padėti katalikiškam, lietuviškam jaunimui, siunčiu savo DOVANA "Vyties" Fondui.

a) \$10.00 auką, kaip "VYTIES" GARBĖS PRENUMERATORIUS

b) \$..... auką, kaip "VYTIES" RĖMĖJAS

Vardas

Adresas

Miestas Pašto Nr. Valstybė

VYČIAI VEIKIA

COUNCIL ACTIVITIES

NEW YORK NEW JERSEY DISTRICT

AMSTERDAM, N. Y. (100)

In commemoration of St. Casimir's Day, council members received Holy Communion at the 9:00 a. m. Mass at St. Casimir's Church, Sunday, March 13th, and held a communion breakfast at Patrick's Highland House following the service.

Rev. Robert K. Baltch, spiritual adviser, and Attorney Anthony C. Stokna, speakers at the breakfast, were introduced by our president, Sophia Gavry. Father Baltch spoke on the life of St. Casimir, explained the necessary qualifications one must have in order to receive the Ritual degrees, ranging from the 1st to the 4th, and also read an Indian legend on "The Creation of Woman" published in the February issue of VYTIS. Attorney Stokna among other things stressed that "it is quality not size of a council that is important, that a council does not necessarily have to be large in order to be strong and active."

Reinstated for another term were the following officers: Sophia Gavry, president; Helen Gustas, vice president; Sadie Karbus, treasurer; Pauline Urban, secretary; Connie Zygel, financial secretary. Gene Gobis will again head the Lithuanian Affairs Committee. She will be assisted by Sadie Karbus, Valentine Kerbelis, Ann Kabasin and Matthew Kazlauskas.

At our regular monthly meeting held April 4th, members were initiated into the first degree. We were most pleased to welcome Donald Nikstenas back into the fold, after being with the Air Corps four years. Also splendid description and explanation of the Holy Week services was given by Father Baltch. For something light and gay, Father Baltch also chose to read a bit from "Valerijono Lašai." After the meeting adjourned, coffee and cake were served by Sophia Gavry.

We missed Professor Joseph Olsauskas at the communion breakfast. Reason — he was tied up playing the organ and

directing the choir for the last Mass. Also missed were Mirga Kerbelis, Theresa Kerbelis, Ann Kabasin and Aldona Bablinskas.

NEWARK, N. J. (29)

St. Casimir's Day was commemorated by our council on March 13th. High Mass was celebrated in the Holy Trinity Church by our pastor and spiritual adviser, Rt. Rev. Msgr. Ig. Kelmelis. The turnout for this traditional day was one that will be long remembered. Two of our members, Louis Stukas and Charles Douchess sang the Mass, and Charles Douchess also rendered a solo — Ave Maria. Also another member, Charles Stankunas, was at the organ. He is also choir director and organist at Holy Trinity.

As the saying goes "there is always a first time" and so speaking in that vein, for the first time as long as our members can remember, at the conclusion of the Mass, there was the singing of VYČIŲ HIMNAS.

At the breakfast held in St. George's hall, the guest speaker, Rev. Joseph McBride, S. J. of St. Peter's College, Jersey City, gave an excellent discourse on Industrial Labor Relations and the Church. Monsignor Kelmelis in his talk, reminded us that we should live up to the motto of our organization and work towards the furtherance and preservation of Lithuanianism in these United States. Other speakers included Charles Bason of Jersey City, Ed. Thompson, council president, Joseph Sakevich, national vice president, Charles Balciunas, Albin Jankauskas, Theodore Barkauskas and Frank Vaskas, national trustee. We doff our chapeaus to Mrs. Charles Douchess and Anthony Malakas, co-chairmen, for a well prepared program and excellent repast.

A bit of this and that

In April, the following were sworn in as members — June Youch and Marylin Swetell.

A publication has made its appearance in our neighborhood by the name of IRONBOUND CRIER. We are happy to report that the paper which is printed

once a month, has been very generous in allotting space given our council.

Our heartfelt sympathy and condolences are offered to Mrs. M. Akialis and family on the death of Michael Akialis, funeral director for several years and member of our council for quite some time.

The stork left a bundle of happiness at the homes of Mr. and Mrs. Joseph Pladis (Gen. Malakas) and Mr. and Mrs. Al. Jankauskas (Gertrude Pocius) — boy and girl, respectively.

Convention Data

Now is the time to start drafting your plans towards attending the national convention. In case you may have missed the earlier announcement of dates, well here they are: August 25-28, inclusive.

Since this will be the first convention held in Newark for the past twenty-five years, our committee is working day and night to make this event a memorable one. Acting as drum beater of this coming convention, and since we are playing host, we would like to give you a little bit of information about our fair city: Newark was founded in 1666 and according to the 1950 Census, has a population of 443,850 and an area of 23.57 square miles, an Airport 2,200 acres, also five Major Railroads. We also have an excellent educational system with 48 Elementary, 10 Junior High and 7 Senior High in the public school section. Catholic — 31 Elementary and 11 High Schools. In addition, there are 10 city special schools, along with 4 private and 3 colleges. There are 14 hospitals. In the line of manufacturing, you will find 6,511 plants with 311,368 employed. Our city is the largest in the state of New Jersey, in the county of Essex and is also the County seat.

So, we will be looking for delegates and guests from Maine to California!

The Wanderer

BROOKLYN, N. Y. (41)

41 kuopa nedidelė, vos keliolika narių joje, bet savo veikla ir ypač lietuvišku charakteriu ji yra viena iš gyviausių New Yorke. Atskirais atvejais, kai reikia reprezentuoti kuopos vardą, visi nariai kaip vienas uoliai prisideda prie darbo. Užtat

ANTANAS BALCYTIS-36
2512 W. 45 PL.
CHICAGO, ILL.

ir pereitą rudenį pastatyta komedija "Moterims neišsimeluoti" taip gražiai pavyko, o ir kasmet per Kalėdas rengiami šokiai būna didžiausi ir linksmiausi visame New Yorke. Tačiau, kai nieko didesnio artimoj ateity kuopa, nerengia, narių entuziazmas krinta, ir susirinkimai ima tuštėti.

Kovo 13 vyčiai surengė lietuviškų filmų vakarą Apreiškimo par. salėje. Buvo rodomi brolių Motužų spalvoti filmai. Pelnas, kurio gauta \$108.00, paskirtas Balfui.

Artėjančiuose A. L. B. rinkimuose 41 kp. vyčiai žada aktyviai dalyvauti. Pats kuopos pirmininkas Juozas Boley kandiduoja į A. L. B. Tarybą. Prieš pat Velykas du kuopos nariai — Antanas Sabaliauskas ir Juozas Baužys — per Ginkaus radijo valandėlę padarė propagandinį pasikalbėjimą Bendruomenės rinkimų reikalui, ragindami visus įsirašyti nariais į A. L. B.

Kovo 20 visa kuopa ėjo bendrai prie komunijos, o Didžiojo Penktadienio naktį budėjo prie Kristaus karsto.

Šiais metais kuopos valdybą sudaro: pirm. — Juozas Boley, vicepirm. — Adelė Bobinaitė, sek. — Juozas Baužys, išd. — Jonas Andrews, valdybos narė ir Lietuvos reik. komiteto vedėja — Onutė Švabaitė.

ILLINOIS-INDIANA DISTRICT

(Ed. Note) Just received word from Jerry Jesulaitis, past district president, that a BULLETIN is being published and distributed to all district members, each month. He also stated that the monthly Bulletin is gotten up by Al Manstavičius, and assisted by Pat Kamar (13), Anthony Lubert (112), district president, and others.

Excerpts from Bulletin:

COUNCIL 5 (North Side). New officers — Lucille Yucius, president; Anna Marie Januska, 1st vice president; Robert Andrews, 2nd vice president; Ann Marie Pupinik, recording secretary; Ben Nauseda, Treasurer; Dolores Strioga, financial secretary; Loretta Macekonis, sports director; Roger Biggus, sgt.-at-arms.

John Kupson, rejoined C-5. George Kujawa has now fully recovered from an appendectomy operation.

COUNCIL 8 (Roseland) held its Annual Spring Dance on April 16th at the Youth Center, chairmaned by Joseph Barisas and Edward Dagis. On March 12th,

members visited North Side members; each council made up three bowling teams and at the end of the hard fought series, North Side beat Roseland, 5 to 4. High Series with handicap went to Red (62) of C-8, and Diane Rekus (614) of C-5. High Game with handicap went to Joe Barisas (244) of C-8, and Diane Rekus (232) of C-5. After the bowling meet, the players retreated to North Side's club-room where all enjoyed a buffet supper.

Tom Rice, after returning from Korea, will be stationed at Fort Lenewood. Chuck Rimkus is now stationed with the Air Force in French Morocco. Bob Dunn is studying Radio Operation at Keestler Air Force Base. Leonard Javra is a Senior at Precopius College.

New officers — Joseph Barisas, president; Joseph Aliosius, 1st vice president; Joseph Noreikis, 2nd vice president; Bernice Zebrauskas, corresponding secretary; Edward Dagis, recording secretary; Bernice Laurutan, treasurer; Phyllis Doyle, financial secretary; Jonas Jagminas, sgt.-at-arms; Theresa Ciesun and John Dutka, trustees; Theresa Ciesun, Lithuanian Affairs; Bernice Zebrauskas, Librarian.

COUNCIL 13 (Town of Lake). First Annual Dance to be held Friday, May 13 at Darius-Girenas Hall, 4416 S. Western Ave., 8:30 p.m.

COUNCIL 36 (Brighton Park). Zenuenas Miežis, district 2nd vice president, was elected president of Council 36.

COUNCIL 82 (Gary, Indiana) was host to the district's ST. CASIMIR'S DAY celebration. The parade to St. Casimir's Church of which Father Vichuras is acting pastor, was led by American Legion Posts — Vytautas of Gary and Don Varnas of Chicago. About 150 K. of L.'ers participated. The church choir sang, Stasys Baranauskas was soloist, and Father Urbonas gave an inspiring sermon. Following Mass, breakfast was served; master of ceremonies was John Kaminskas, president of C-82; honored guest was Al Wesley of Great Neck, N. Y., national president. That same afternoon, a meeting was held in the K. of L. building, at which Mr. Wesley discussed the problems of the organization.

On April 30th a dance was held in the St. Casimir's parish hall.

COUNCIL 112 (Marquette). New officers — Rev. Leonard Vaisvillas, spiritual adviser; Stanley Stuglis, president; Betty Tucker, vice president; Lorraine Wainauskis, recording secretary; Monica Kasper, treasurer; Julie Greicius, financial

secretary; Barbara Lalutka, corresponding secretary; Dominick Yocius, sgt.-at-arms; Dolores Wainauskis and Al Stasiunas, trustees.

On April 10th, a dance was held at the Youth Center.

A YOUTH CONFERENCE was held on April 24th (Founder's Day), at the K. of L. Center. Several discussions took place, including plans for a more comprehensive program for our Lithuanian Youth.

Bowling teams representing the K. of L. councils in the district, meet at 35th and Archer Recreation Center every Wednesday evening at 8:15 p. m. The Mid-West Bowling Tournament will be held in Detroit, on the Decoration Day weekend.

District Bowling League

	Won	Lost
C-2 Steelers	50½	27½
C-82 Railbusters	47	31
C-13 Hangovers	46	32
C-1b Syndicate	15½	32½
C-14 Terapins	43	35
C-36 Aces	40	38
C-13 Gems	40	38
C-5 Polar Bears	38	40
C-36 Cardinals	35	43
C-36 Beavers	31	47
C-13 Packers	28	50
C-5 Cubs	24	54

Wedding Bells

April 16 — Marie Andris (14) and Al Rimkus (13), St. Anthony's, Cicero; Bernadette Paukstis and John Balauskas (36), Immaculate Conception; May 1 — Ann Peceliunas (13) and Larry Gubista, Holy Cross Church; May 7 — Joanna Sakalauskas and Ben Nauseda (5), Holy Cross Church, Elaine Kachinskas and Robert Halpin; May 28 — Philomena Rekasius and ??; May 29 — Dolores Stankus (5) and Carl Conova, St. Michael's; July 17 — He'en Thomas and John Meizis (36), Immaculate Conception.

COMPLIMENTS OF

COUNCIL 17,

SOUTH BOSTON, MASS.